

METTIS
4/2009

Hallitus ja toimihenkilöt 2010

Puheenjohtaja

Sari Sinkko
Mäkikatu 1 B
53100 Lappeenranta
info@norjalainenmetsakissa.fi

Sihteeri

Jasmin Etelämäki
Laivanvarustajankatu 1 D 31
00140 Helsinki
info@norjalainenmetsakissa.fi

Rahastonhoitaja, jäsenrekisteri

Messuvastaava
Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51
07150 Laukkoski
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja, Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2
23660 Kalanti as
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

PR-Vastaava

Minna Viljanen
Hemmintie 8 A 4
04600 Mäntsälä
puh 0400469461
minna.viljanen@gmail.com

Palkintovastaava

Pia Vuoltee
Herastuomarinkatu 2 as 19
21200 Raisio
porkarvan.metsakissat@dnainternet.net
p.0400780221

Jäsen

Päivi Kupila
Halssilantie 23
40400 Jyväskylä
puh 040-767 1789
paivi.kupila@pp.inet.fi

Jäsen

Laura Helander
Raadinkatu 2 A 7
20750 TURKU
Puh.040 526 5685
laura.helander@saunalahti.fi

Jäsen, Vuoden kissa 2010 tulokset

Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1
33240 TAMPERE
Puh.040 776 1395
kati.nieminen@pp3.inet.fi

Varajäsen, rotupöytä

Suvi Sippola
Äärenkulmantie 30
21860 Auvainen
suvi.sippola@pp.inet.fi

Varajäsen, rotupöytä

Veikko Mytty
Rovastinkuja 5 d 1
21370 Aura kk
veikko.mytty@elisanet.fi

Mettis-lehden toimituskunta

mettis@norjalainenmetsakissa.fi
Sari Sinkko
Minna Viljanen
Päivi Kupila

Mettis-lehden taitto

Milko Kanza

Jäsenmaksut 2010

Varsinainen jäsen	11 € (saa lehden)
Perhejäsen	4 € (ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 € (saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille 800018-139405. Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukkeesta), käytä viitettä 9991. HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään. Jäsenmaksu vuonna 2009 on 11 euroa varsinaiselta jäseneltä (saa lehden) ja 4 euroa perhejäseneltä (ei lehteä). Kasvattajan maksama varsinainen jäsen 5,5 euroa. Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi- ja osoitetietosi jäsenrekisterinhoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten.

Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2010 toimii

Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51
07150 Laukkoski
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Yhdistyksen Pentulista/ kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFEn ja SRK:n sääntöjä (Yhteistyösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe-kasvattajille. Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta.

Postin kautta lähetettävien osoite on

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2
23660 KALANTI AS
puh 040 7239770, jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Pentuvälittäjä

Sari Sinkko
0400 599 947
info@norjalainenmetsakissa.fi

Yhdistyksen kotisivu

www.norjalainenmetsakissa.fi
info@norjalainenmetsakissa.fi

Puheenjohtajan terveiset

Vuoden rupeama on nyt sitten ohi, juhla-erikoisnäyttelymme pidettiin 21.11.2009 Turussa runsaan osanottajajoukon kera! Mukana oli noin 170 kissaa omistajineen. Eipä taida tuollaista joukkoa metsäkissoja samassa näyttelyssä Suomessa näkynytäkään aiemmin tai ainakaan pitkään aikaan.

Vaikka hallitus asuukin eri puolilla Suomea ja yhteisten kokousten järjestäminen muualla kuin näyttelyissä on usein työn alla, onnistui suunnittelu ja näyttelyn toteutus monien eri vaiheiden jälkeen mielestäni oikein hyvin. Oli mukava huomata että osaamme ”puhalleta yhteen hiileen” ja mukavan päivän järjestämiseen kaikille osallistujille koko hallitus ja jäsenistö osallistui innokkaasti. Joissain kohti monet jopa ylittivät itsensä. Olemme saaneet paljon hyvää palautetta ja kiitosta, joka tietenkin lämmittelee mieltä, kun asian eteen on töitäkin tehty.

Hallituksen haluaa kiittää kaikkia monin eri tavoin tilaisuuden onnistumiseen osallistuneita henkilöitä ja yrityksiä!

Erityiskiitos Ovaskaisen Kirsille, joka pääassistenttina huolehti päivän päätaapahtuman, eli erikoispaneelin järjestelyistä!

Toinen erityiskiitos Liimataisen Anitalle aivan uskomattoman upean somistuksen luomisesta!

Syyskokouskin on ohi, hallitukseen valittiin uusia (ja entisiä) innokkaita jäseniä. Tänä vuonna hallitus uskoo, että sillä olisi aikaa paneutua yhdistyksen päätehtävään, rodun tunnetuksi tekemiseen. Rekisteröidyn norjalaisen metsäkissa erottaminen ”puolinorjalaisista” on yhä suurempi haaste, erilaisia ”kasvattajia” valitettavasti löytyy eri puolilta Suomea. Toinen tavoite on kasvattajien opastaminen, jalostussuunnitelman tekeminen ja terveystasoiden eteenpäin vieminen.

Norjalainen metsäkissa on perusterve rotu, jolla tähän mennessä on todettu vain yksi rodulle tyypillinen sairaus, GSDIV. Tämän sairauden toteutumiseen ja kasvatuskissojen testaamiseen on luotettava DNA-testi, jota FIFe ja myöskin yhdistyksemme suosittelee käytettäväksi ennen kissan käyttämistä kasvatukseen.

Juttelin eläinlääkärin kanssa, joka tekee paljon norjalaisten metsäkissojen HCM-tutkimuksia jalosta varten. Hänen kertomansa mukaan HCM-sairaita metsäkissoja ei jalostustarkastuksessa yleensä löydy. Ne tulevat klinikalle jo muiden oireiden vuoksi. Mutta HCM-rajatapauksia vastaan tulee säännöllisesti. Olisi tärkeää että rajatapaukset ja HCM:ään sairastuneet kissat antaisivat DNA-näytteen Hannes Lohen geeniprojektiin, yhdistyshän maksaa näytteenotto kulut omistajalle. Metsäkissojen geenitestin löytäminen on kuulemma lähellä, pitäisi vaan saada lisää näytteitä, että voisi varmuudella todeta tuon geenivirheen löytyneen.

Rotumme on perusterve myös siinä suhteessa, että naaraat synnyttävät itse, hoitavat pentunsa ja mitään piirrettä ei ole jalostuksella liioiteltu. Näin yleisesti ottaen. Rotumme terveenä pitämiseen tarvitaan toimenpiteitä. Ennalta ehkäisy on huomattavasti helpompaa kuin suunnittelemattoman kasvatuksen aiheuttamien ”tuhojen” korjailu. Tähän on ajateltu panostaa terveystöryhmän ja jalostussuunnitelman avulla. Nämä ovat pitkän tähtäimen asioita, kuten todettu, mitään katastrofia ei tällä hetkellä ole, joten jalostussuunnitelmaa suunnitellaan kaikessa rauhassa.

Aiomme tehdä kyselyitä kissojen terveydestä kasvattajille ja omistajille, toivomme että vastaatte niihin totuudenmukaisesta ja samalla autatte rodun terveyden ylläpitämistä. Näistä tulee lisätietoa myöhemmin. Jos sinulla on ideoita ja kommentteja näiden tai muidenkin asioiden suhteen, ota vaan rohkeasti yhteyttä, kaikki palaute on tervetullutta!

Onellista Uutta Vuotta 2010!

Sari Sinkko
puheenjohtaja

Tässä numerossa

Hallitus ja yhteystiedot.....	2
Puheenjohtajan palsta	3
Ajankohtaista.....	4
Kokouskutsu.....	5
Kissa ja koti	6
Valmistuneet	7
Arvonimet.....	12
Kisu	14
Juhlanäyttely.....	15
World Winner	19
Satukissan Rudolf	20
Kissankarvat hyötykäyttöön.....	22
Pentulista.....	23
Vastavierailu Hollantiin.....	24
Minna Krogh	26
Tuonnit.....	28
Viennit	28
Toimitusasioita	31

Kansikuva:

FIN*Tähtitassun Vintiö, JW "Vigge"
NFO0924, synt. 20.3.2009
Isä: SC FIN*FoxyPaw's Full Time Lowe, JW
Emo: EC FIN*Tähtitassun Miu-Mau
Kasv. Eila Tähti
Om: Tiina Kreis
Kuva: Tessa

Liittokokous päätöksiä:

Omistajatodistus

Kissan uusille omistajille lähetetään 1.10.2009 alkaen omistajuustodistus. Ensimmäinen omistajan vaihdos on ilmainen, sen jälkeiset omistajuusmuutokset maksavat viisi euroa.

Kasvattajanimi

1.10.2010 jälkeen myönnettyjen kasvattajanimien haltijana on aina oltava vähintään yksi täysi-ikäinen kasvattajakurssin suorittanut henkilö.

Kissan nimen muutos

Kissan nimen muuttaminen sallitaan tiettyyn vaiheeseen asti kun sen sukupuoli on eri kuin se aluksi on rekisteröity ja nimi on sukupuolisidonnainen.

Kissan tittelit

Näyttelyluetteloon merkitään vain kissan FIFe-tittelit, joten näyttelysihteerin työtä helpottaakseen ilmoittautumislomakkeeseen ei tule merkitä muiden kattoorganisaation näytelyissä saavutettuja titteleitä.

Influenssaviruspandemia ja kissat

Influenssavirukset voivat tarttua kissaan. Ensimmäinen kissan pandeemian H1N1-viruksen tartunta on todettu lowassa marraskuun alussa. Kissa sai hengitystieoireita ja toipui taudista.

Samat toimet, joilla suojataan muita ihmisiä, suojaavat myös lemmikkiä. Suojaa suusi ja nenäsi kertakäytönä aliinalla, kun yskit tai aivastat. Heitä käytetty nenäliina roskeen. Älä yski käsiisi, vaan nenäliinan puuttessa hihaasi. Pese kädet vedellä ja saippualla tai käytä alkoholipitoisia käsien desinfiointiaineita, erityisesti yskittyäsi tai aivastettuasi.

Kissalla influenssa oireilee hengitystieoireilla ja yleisoireilla. Mikäli epäilet kissalla H1N1-tartuntaa, kannattaa ottaa yhteyttä eläinlääkäriin. Tartunta voidaan todeta laboratorionäytteen avulla. Eivirassa on valmius tutkia näytteitä pandemiavirusten varalta. Kissalla influenssan hoito on oikeinmukaista oireita lievittävää tukihoidoa. Ainoa toistaiseksi raportoitu H1N1-tartunnan saanut kissa siis on parantunut taudistaan, mutta influenssavirus voi aiheuttaa myös vakavamman taudin, kuten ihmisilläkin.

tiedote kokonaisuudessaan
www.kissaliitto.fi

Vuoden norjalainen metsäkissa 2009

Yhdistys palkitsee Turun näyttelyissä 28.3.2010 vuoden 2009 menestyneimmät norjalaiset metsäkissat: Paras uros ja naaras, Paras kast-raattiuros ja naaras, paras nuori ja veteraani, paras siitosuros ja siitosnaaras sekä paras kasvattaja.

Jos ilmoitat kissasi SRK:n Suomen Kissaliiton Vuoden kissa kilpailuun, riittää että ilmoitat pistelaskijallemme oman nimesi ja kissojesi nimet jotka osallistuvat yhdistyksemme kilpailuun. Mikäli ilmoittaudut vain yhdistyksen vuoden kissa kilpailuun, lähetä Kissaliiton sivuilta tai Kissa-lehdestä löytyvä ilmoittautumislomake sekä kopiot ulkomaisista tuloksista näyttelyluettelon sivuineen pistelaskijalle 31.1.2010 mennessä: Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1
33240 Tampere
kati.nieminen@pp3.inet.fi

HCM-sairaiden norjalaisten metsäkissojen verinäytteitä kaivataan! Norjalainen metsäkissa ry maksaa näytteenoton

Professori Hannes Lohi ja professori Leslie Lyons Davisin yliopistosta USA:sta ovat aloittaneet / aloittamassa yhteistutkimusta HCM-sydänsairaudesta. Tutkimusprojektiin kaivataan näytteitä mahdollisimman monesta HCM:ää sairastavasta kissasta. Täytetty DNA-pankkilomake sekä kopiot kissan sukutaulusta ja terveystiedoista tarvitaan näytteen mukaan.

Projektin rotukohtainen onnistuminen riippuu siitä, miten hyvin näytteitä saadaan tutkittavaksi!

Norjalainen metsäkissa ry haluaa tukea näytteenottoa maksamalla kuittia vastaan verinäytteenoton norjalaisilta metsäkissoilta (max 50). Kuitin ja tilinumeron voi toimittaa yhdistyksen rahastonhoitajalle. Rahastonhoitajan yhteystiedot vuonna 2010:

Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51
07150 LAUKKOSKI

Kissan kanssa verikokeessa

Etukäteen olin huolissani, miten verinäyte saataisiin eläinlääkäriä aivan hysteerisesti pelkäävältä Roo-

pelta. Huoleni oli kuitenkin turha, sillä eläinlääkäri ei hätkähtänyt tauotta huutavaa (=määkivää) Roopea ollenkaan. Pidin itse Roopesta kiinni toimenpiteen ajan ja verinäyte saatiin ongelmitta. Viidessä minuutissa oltiin jo odotushuoneessa selvittämässä paperiasioita.

Hannes Lohelle lähti verinäyte, DNA-pankkilomake sekä kopio HCM-ultrauksen tuloksesta ja sukutaulusta.

Minna Viljanen

Seuraavien eläinlääkäreiden tekemät HCM-tutkimukset hyväksytään Paw Pedsin tietokantaan merkittäväksi. Tutkimustuloksen lähettämisen suostumus lomake täytetään eläinlääkärillä ennen tutkimuksen tekemistä ja sitä ei voi peruuttaa tutkimustuloksen perusteella, vaan kaikki tulokset lähetetään.

Anders Eriksson

Espoon Eläinsairaala
Finnontie 31
02280 Espoo

Sari Granholm

Veterinary Clinic Vettori
Kreetankuja 2
21200 Raisio

Seppo Lamberg

Lahden Eläinlääkäriasema Oy
Vauhtikankaankatu 1
15900 Lahti

Anne Siljamäki

Small Animal Clinic Hakametsän
Eläinlääkäripalvelu
Sammon Valtatie 7
33530 Tampere

KOKOUSKUTSU

Norjalainen metsäkissa ry:n sääntömääräinen kevätkokous

Sunnuntai 28.3.2010 klo 15:00
(HetimituomarinParas valintojen jälkeen)

Turun Messu- ja Kongressikeskus, messukentänkatu 9-13
(Rotupöydän luona)

Työjärjestys

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri
3. Valitaan kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä ääntenlaskijaa
4. Todetaan kokouksen laillisuus
5. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
6. Käsitellään yhdistyksen toimintakertomus ja tilinpäätös
7. Luetaan tilintarkastajien lausunto
8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle
9. Muut asiat
10. Kokouksen päättäminen

Norjalainen metsäkissa ry
Hallitus

Kissa ja koti – Kiintyykö kissa paikkoihin vai ihmisiin?

Helena Telkänranta

Kissat kokevat maailmansa osaksi eri tavalla kuin koirat. Tämä on tuttua kaikille, jotka ovat viettäneet aikaa sekä kissojen ja koirien kanssa. Eri-laisuus näkyy jopa niiden aivojen rakenteessa. Kissalla ovat erittäin hyvin kehittyneitä ne aivoalueet, jotka muodostavat paikoista tarkkoja, kolmiulotteisia karttoja. Jo uteliaina kiipeilevissä pennuista on helppo nähdä niiden kiinnostus kolmiulotteista tilaa kohtaan.

Koirilla taas ne aivoalueet, jotka hahmottavat sosiaalisten suhteiden verkostoja, ovat kehittyneempiä kuin kissoilla. Molemmilla lajeilla toki on sekä karttamaisia muistikuvia paikoista että sosiaalisia suhteita, mutta luonto on antanut kissoille tehokkaammat varusteet ensinmainittuun ja koirille jälkimmäiseen.

Paikkojen suuri painoarvo kissan maailmankuvassa näkyy siinä, että tutun paikan merkitys kissan turvallisuuden tunteelle on suurempi kuin koiran. Tätä on joskus tulkittu virheellisesti niin, että kissa kiintyi vain paikkoihin eikä ihmisiin. Tutkimuksissa on kuitenkin havaittu, että kissatkin kiintyvät sekä lajitovereihin että ihmisiin, eräät kissasylöt hyvinkin syvästi.

Kiintymys on kuitenkin eri asia kuin turvallisuuden tunne. Nimenomaan turvallisuuden kokemisessa tuttu paikka on kissalle tärkeä. Vieraseen paikkaan joutuminen saa kissan tuntemaan olonsa huomattavasti epävarmemmaksi kuin koiran – myös silloin, kun mukana on ihminen, johon kissa tuntee kiintymystä.

Tämän tiedon perusteella monet kissa-asiantuntijat ovat nykyään sitä mieltä, että jos lomamatkalle lähdettäessä on kissanhoitojärjestelyissä valinnanvaraa, niin paras ratkaisu on yleensä se, että hankitaan hoitaja käymään säännöllisesti kissan kotona, sen sijaan että kissa vietäisiin toiseen paikkaan hoitoon.

Toinen seuraus tutun paikan turvallisuudesta on, että muuton jälkeen moni kissa lähtee omin nokkineen etsimään vanhaa kotia, jos se suinkin saa tilaisuuden. Muuton jälkeen onkin syytä pitää kissa ensimmäiset viikot sisällä, vaikka se olisi tarkoitus päästää myöhemmin vapaasti ulos. Vasta kun uuteen asuntoon on viikkojen mittaan ehtinyt tarttua kissan ja perheenjäsenten oma ominaisuus, ja kun paikka alkaa

muutenkin käydä tutummaksi, kissa alkaa vähitellen kokea sen kotinaan.

Reviiri oli esi-isille elintärkeä

Kissan luonnonvaraisille esi-isille oli elintärkeää, että niillä oli hallussaan riittävän suuri alue hiirenpyyntiä ja muuta ruoanhankintaa varten. Jos samalla alueella kulki metsästämissä myös kaiken maailman vieraita kissoja, asukas itse oli vaarassa jäädä vaille ruokaa. Siksi vielä nykypäivänkin kotikissoista moni pyrkii vaistomaisesti karkottamaan kaikki vieraat kissat, jotka ilmestyvät sen kotipiiriin.

Jotta reviiri pysyisi puhtaana tunkeilijoista, kissa tuntee tarpeelliseksi aika ajoin merkitä sen omakseen. Hajumerkit ovat tärkein keino näiden kylttien pystyttämiseen. Suurin osa hajumerkeistä on onneksi ihmisnälle huomaamattomia.

Hajumerkinnästä on kysymys silloin, kun kissa hieroo päätään ja kylkeään tuolinjalkoihin, ovenkarmeihin ynnä muihin: se tartuttaa niihin ominaistuoksunsa. Myös kynsien teroittaminen on reviirin merkitsemistä. Luonnossa se on hyvin tarkoitukseenmukainen merkintäkeino, koska viesti välittyy mahdollisille tunkeilijoille sekä näkö- että hajuaistin kautta. Kynnenjäljet puunrungoissa tai muissa kohteissa näkyvät jo pienen matkan päähän, ja kissan polkuanturoista kynsimiskohtaan tarttunut ominaistuoksu kertoo asukkaalle henkilöllisyyden.

Kolmas kissojen käyttämä reviirin merkintätapa ovat virtsasuihkut pystysuorille pinnoille, kuten puunrunkoihin tai kotona seinisiin. Leikkaamattomat urokset harrastavat tätä selvästi eniten, mutta sitä esiintyy myös naarailta ja leikatuilla kissoilla.

Kaikkein pyhin: reviirin ydinalue

Kissan asuinalue eli reviiri jakautuu kahteen erilaiseen osaan, joihin kissa suhtautuu eri tavoin. Ydinalueen halkaisija on ehkä satakunta metriä. Sitä pitää hallussaan joko yksinänen kissa tai useammasta kissasta koostuva ryhmä. Ydinaluettaan kissat yleensä puolustavat vierailta kissoilta raivoisasti. Muulla osalla reviiristään ne sen sijaan sietävät vieraitakin.

Vapaana kulkeva kotikissa kokee reviirinsä ydinalueeksi yleensä kodin sisäpuolen ja oman pihan. Jotkin kissat kokevat sen sisältävän lähimpien naapureidenkin pihat – kissathan eivät tiedä mitään meidän karttoihimme piirretyistä tonttien rajoista – ja

pyrkivät karkottamaan vieraat kissat niiltäkin.

Reviirin ulompi, suvaitsevampin hallinnoitu osa on uroskissolla yleensä suurempi kuin naarailta. Poikkeus ovat nuorena kastroidut urokset, joiden reviirit ovat vain hiukan suurempia kuin naaraiden.

Reviirin koko riippuu myös ruoan saatavuudesta ja alueen kissatiheydestä. Jos ruokaa on tarjolla runsaasti, hiukan pienemmätkin reviirit tuntuvat kissoista riittävilä. Vastavasti runsaskissaisilla seuduilla kukin yksittäinen kissa tai kissaryhmä tyytyy vähän pienempään reviiriin.

Liikakansoitus lisää merkkaailua

Naaraskissat reagoivat usein uroksesta rajummin siihen, että kotipiirille ilmestyy tunkeilija – eli kun perheeseen esimerkiksi on hankittu uusi kissa. Luonnossa tämäkin oli tarkoituksenmukaista. Naaraalla on vähemmän varaa päästää reviirinsä hiiret vieraisiin suihin kuin uroksella, koska naaraan on kyettävä ruokkimaan paitsi itsensä, myös senhetkiset tai tulevat pentunsa.

Nuoret kissat ovat yleensä enakkoluottomampia uusia kissoja kohtaan kuin vanhemmat. Läkkäisäkin kissoissa on kuitenkin suuria yksilöllisiä eroja. Aikaisemmat kokemukset vaikuttavat paljon. Eläinsuojeluyhdistysten vapaaehtoistyöntekijöillä, jotka ottavat kodittomia kissoja koteihinsa ja etsivät niille uusia omistajia, on usein myös omia kissoja. Yleensä nämä suhtautuvat tulokkaihin tyynesti, koska ne ovat tottuneet siihen, että hoidokkeja tulee ja menee. Jotkin niistä jopa tekevät aitoa eläinsuojelutyötä, kuten ottavat orpopentueita imetettäväkseen.

Muillekin sellaisille kissoille, jotka ovat pienestä pitäen eläneet monikissaisissa kodeissa, uusien tulokkaiden hyväksyminen on usein helpompaa kuin yksineläjille. Jos uusia tulokkaita siunaantuu kovin runsaasti, voi jossain vaiheessa kuitenkin tulla raja vastaan. Silloin-kaan yhteisöelämään tottunut kissa ei yleensä ala hyökkäillä toisten päälle. Sen sijaan se kokee tarpeelliseksi merkitä reviirinsä selvemmin. Tästä johtuu, että mitä suurempi määrä sisäkissoja samassa asunnossa elää, sitä todennäköisempää on, että jokin niistä alkaa suihkutella virtsamerkkejä kodin seinisiin ja huonekaluihin.

Artikkeli on aiemmin julkaistu Eläinmaailma -lehdessä.

VALMISTUNEET

INTERNATIONAL PREMIOR

Tiit Motus

IP Deimos R U Lonesome 2Night (NFO f 03 24)

s. 1.12.2007
valmistui 14.11.2009 Tallinnassa
isä: IC FIN* Kujakeikarin Pokeri
emo: CH FIN* Deimos Northdrop
Black Widow
omistaja: Auli Lastunen
kasvattaja: Johanna Sirola

Ville Vimpari

IP FIN* Sannilan Bonaparte "Jesse"

NFO n 09 23, synt. 19.1.2004
valmistui Luleåssa 29.8.2009
Isä: GIC Lord Celebron Felis Audax DK
Emo: EC FIN* Felicis Doris De Clarissa
Kasvattaja: Marjo Korhonen
omistaja: Sirpa Nousiainen

IP FIN* Hopeahännän Sverre Magnus (NFO e 09 24)

syntynyt 16.11.2007
isä: Snowman Felis Audax*DK (NFO w)
emo: EC FIN* Hopeahännän Hanabella, DM (NFO g 09 23)
kasvattaja: Sari Sinkko
omistaja: Evelyn Kainonmaa

INTERNATIONAL CHAMPION

IC FIN* Tupuliinin Marge NFO f 09 24

synt. 03.08.2007
Valmistui 15.11.2009 Tallinnassa
isä: FIN Polarheim's Ulfred
emo: IC FIN* Tupuliinin Musliini
Kasvattaja: Leena Visanen
Omistaja: Eija Sysi-Aho

GRAND INTERNATIONAL PREMIOR

GIP Deimos Lotus Elise (NFO n 09 23)

s. 27.2.2007
valmistui 21.11.2009 Turussa
isä: GIP & IC S* Rockringen's Final Countdown
emo: IP & CH FIN* Deimos Grumman Hellcat
omistaja: Auli Lastunen
kasvattaja: Johanna Sirola

Ville Vimpari

GIP FIN* Cat'omatic Apollo Aureus "Nikke"

NFO as 22, synt. 28.6.2006
valmistui Kuopiossa 15.11.2009
Isä: FIN* Beady-eye's Barabaz Blue
Emo: IC, IP FIN* Marmatin Catarina
Kasvattaja: Auli Ruotsalainen
omistaja: Sirpa Nousiainen

VALMISTUNEET

GRAND INTERNATIONAL CHAMPION

GIC FIN* Hopeahännän Hella Hurmuri (NFO n 23)

valmistui Hyvinkäällä 6.6.2009.
isä: EC FIN* Hopeahännän Casanova BB (NFO d)
emo: EC FIN* Hopeahännän Leah Isadora (NFO a 09 23)
kasvattaja: Sari Sinkko
omistajat: Tarja ja Pauli Härkönen

SUPREME PREMIOR

SP & EC GB* Volsung King Knut, DM (NFO ns 24)

syntynyt: 9.8.1995
isä: CH Frostnattens Master (NFO ds 09 23)
emo: Eugenie of Norway (NFO n 22)
valmistui Kuopiossa 28.6.2009
Omistajat: Jänntti Seija ja Pauli, kasvattaja: Mr. J. Higgins ja Miss A. Moss, GB

SUPREME CHAMPION

FIN* Hopeahännän Willem-Alexander (NFO w) "Wiltsu"

Wiltsu aikuisena, painoa kahdeksan kiloa.

Pikku Wiltsu, 5 viikkoa.

syntynyt: 16.11.2007
isä: Snowman Felis Audax*DK (NFO w)
emo: EC FIN* Hopeahännän Hannabella, DM (NFO g 09 23)
kasvattaja: Sari Sinkko
omistaja: Marjo Muukkonen

Minulla oli ennen Wiltsua kuusi erinäköistä kotikissaa. Olin sanonut että

vakoinen puuttuu enää skaalasta. Niinpä Wiltsu "pikkuprinssi" tuli meille juuri ennen syntymäpäivääni. Pieni valkoinen lumipallo kelta/sinisine silmineen. Wiltsun adoptoi heti meidän pieni mutta pippurinen (kilppari) Lara prinsessa, joka oli jo viisi vuotta, eikä ollut tehnyt yhtään pentua. Niinpä Wiltsusta tuli Laran poika, jota piti puolustaa tiukasti ettei kukaan muu sähähtelisi sille. Väliillä piti jopa hoitaa imetyspuolikin, jota katsellessa tuli monesti nauru, kun ennen vieroitusta Wiltsu oli jo Laraa isompi.

Koska piti hän pikkuprinssin jotenkin kasvaa, meillä alussa ruokailu tapahtui keittiönpöydällä. Ruokailu sujui hyvin kun oli oppinut syömään Sarilla monenlaista ruokaa. Meillä muut kissat söi "lattiatasolla" mutta pikkuprinssille tarjottiin yleensä ruoka pöydällä, olihan se hienompaa. Toki muutkin kissat tuli siihen ronkimaan, mutta sanoin että vauvan ruuan syö Wiltsu ensin, sit jaan jäivät

teijän kesken ja juttu onnistui niin. Näin ruokailu onnistui aikansa kunnes prinssi rupesi ronkeliksi ja juoksin hölmönä palvelijana perässä : syö hyvä poika syö, että kasvat. Vielä nykyäänkin herra syö märkäruuan pöydällä, joskus odottaen että pitäisin astiaa nenän alla, ettei joutuisi koukistamaan polviaan. En muuten koskaan juossut oikeiden lasten perässä. jos ei syönyt niin ei sitten, olkoon nälässä.

Alussahan Wiltsu oli pieni valkoinen pallero joka "pakkosyötön" seurauksena päätti alkaa "kehonrakentajaksi" ja kasvoi ihan silmissä, eikä turkki meinannut pysyä kasvussa mukana, vaan seurasi perässä pikku hiljaa kauluria ja pöksyjä kasvattaen. Pari kertaa loksautti leuat auki kun tuomarit vitsinä varmaankin sanoi maine cooneksi, yksi jopa oli sitä mieltä että oli norskiksi liian suuri. Mitäpä tuosta, meidän Wiltsu on aina pikkuprinssi ja sillä siisti.

Olin muuten aina sanonut et miehen vie kissaani mihinkään pieneen häkiin toisten töllisteltäväksi, mutta toisin kävi. Sanoin et käydään pari kertaa kattoo et kärsiikö Wiltsu siitä, mutta tuntui nauttivan koko touhusta. Eikä näyttelyt jäänyt vaan kotimaahan, käytiin kolme kertaa Virossa ja kerran Latviassa.

En muuten edes tiennyt että kissat pitäisi pestä ennen näyttelyä, tai yleensäkin pestä. Alussa pesu oli "helppoa": Wiltsu oli pieni ja kylppäri ei ollut järin suuri. Homma meni et Rea pesi ja puljas, mie "rauhoittelin". Oltiin otsat vastakkain yms. joskus kävi että Wiltsu hyppäsi selkään ja olin niin sanottuna pöytänä ja sain saman pesun. Sain tosin moitteita, et ei pitäis olla niin säällivä, ei pesu Wiltsua koske, osaa vaan puijata miuta. No, Wiltsu kasvoi ja

kylppäri meinas käydä pieneksi. Ahdastameillätosinoli, mutta onneksi onnistui ilman suurempia hässäköitä. Kerran yritin esittää että kyllä myös kahestaakiin onnistutaan, mut sai jääh se yritys siihen kertaan, koska se oli yks show sinänsä. Konttasin herran perässä et saisin aineet heraan, mut huuhtelu onnistui sentään paremmin. Kun laitoin omien kinttujen väliin ja suihkutin. Oli sekin touhua ensin pesin kissan ja sitten huuhtelin kylppäriin kun shampoot oli pitkin lattiaa ja seiniä, mut se siitä.

Onneksi Wiltsu on ollut rauhallinen reissaaja. Eikä ole tehnyt pahoja hotelleissa ja automatkat on sujunut huutamatta, mitä nyt joskus ilmoittanut menevänsä käymään huussissa. Näyttelymatkoilta oli mukava tulla kotiin ja seurata kun kertoi kuulumiset toisille ja Lara oli yleensä ekan vastassa.

Luulen tai oikeasti uskoin ettemme Wiltsun kanssa olisi tässä pisteessä jos meillä ei olisi ollut apuna ja esittelijänä tyttärenti Rea joka on laittanut Wiltsun niin hienoksi näyttelyissä ja osannut/jaksanut esitellä " pikkuisen" hienosti.

Näyttelyistä muutin mieleni Wiltsua seurattessani : ainut mitä olisi halunnut erikseen oli et häkin ovi olisi pitänyt olla kokoajan auki (ei muuten pyrkinyt pois sieltä) mutta eihän se käynyt. Kyllä vielä käydään kavereita moikkaamassa vaikka on jo se SC titteli - näkyillään

Kiitokset neuvoista kasvattaja Sarille sekä suurkiitokset Realle suuresta avustuksesta pesuissa ja näyttelymatkoilla.

T: "pikku"prissi Wiltsu ja hovipalvelija Marjo

Ensimmäinen Norjalainen metsäkissa, jonka tapasin "ihan livenä" oli EC DK*Havheksens Hannibal, DM, "Juuso". Juuson valtava koko ja ilvemäinen olemus tekivät minuun suuren vaikutuksen. Kun vielä tapasin EC FIN*Hopeahännän Hannabellan, DM , joka puski täältä allergiselta silmät lähes umpeen, olin aivan myyty. Kun Hannabella sitten synnytti viisi pientä prinssiä, äitini varasi itselleen valkoisen eriväri silmäisen kollin. Olin todella tyytyväinen kun isoisänä on tuo ensi-ihastukseni Juuso ja äitinä ihana Hannabella. Wiltsusta kasvoikin aivan valtavan kokoinen, kahdeksan kiloinen, upea ilmeinen kolli, jota on ollut ilo esittää. Se on todellinen herrasmies ja esiintyy aina arvokkaasti näyttelyssä. Ihanan luonteensa vuoksi kaikki hoitotoimenpiteet kuten pesu ja kynsien leikkaus on aina ollut helppo tehdä. Minä kun olen "ihan virallisesti" Wiltsun pesijä ja esittäjä, siis kuulun Hänen henkilökuntaansa. Aluksi ajattelimme että olisihan se tosi hienoa jos tästä kissasta saisi Championin. Mutta kun Wiltsu tuntui näyttelyissä viihtyvän, inostuimme itsekin. Niinpä tavoitteet kasvoivat aikaa myöten ja nyt ihailemme sitten Supreme Championia. Kotona kun Wiltsu tassuttelee valtavilla tassuillaan sillä on juuri sellainen ilme, että kaikki alamaiset ihailevat. Ja mitäpä muuta voisinkaan tehdä. Se on todella kissa joka on jättänyt tassunjälkensä sydämeeni. Haluaisin vielä kiittää kasvattajaa Sari Sinkkoa tästä upeasta pojasta ja kaikista neuvoista joita auliisti olet jakanut.

Rea Rantanen

SUPREME CHAMPION SC Nalle-Puhin Sebastian (NFO a 24)

Jan Nyström

Sebastian syntyi CH Madison's Frisco Flingin (NFO a 24) ja IC Smile-Tails Aurora Borealiuksen, DM rakkauten hedelmänä 29.6.2007

Sebastianin ei pitänyt jäädä edes kotiin koska minulla ei ole tyttöä jolle voisin poikaa käyttää. Mutta jossain vaiheessa mieleeni tuli että jos joskus saisin sen tytön niin voisin Sebu käyttääkin. Ja niin poika jäi kotiin.

Sebastian kävi näyttelyissä aika tiheään tahtiin nuorissa ja pennuisissa...

Aikuisiin Sebu siirtyi Pirokin näyttelyssä 17.5.2008 Tampereella.

25 sertiä yhteensä tuli tahkottua pojan kanssa näyttelyissä saavutusten 14VP, 11xTP ja 4xKPA.

Sebu sai sertinsä joka kerta vaikka kilpailuakin on ollut, myös Ruotsissa!

Korkeimpaan titteliinsä Supreme

Champion Sebastian valmistui Tallinnassa 16.8.2009.

Sebastian on jo ehtinyt tulla isäksi kolmelle pennulle Laramillan kisalaan.

Ja nyt myös varmistui että toinenkin Sebu morsian odottaa vauvoja ja niiden laskettu aika on tammiukuussa.

Sebu-Isä lähettää jo syntyneille sekä äitinsä mahassa oleville pienokaisille terkkuja.

Ja toivottavasti isä saa joskus vielä siitosluokan kokoon :-)

Sebastian kiittää fanejansa sekä kilpailijoita kovasta kisasta!

Nyt on teidän vuoro, me ollaan

jo SC!

Myös Roosa kiittää viidettä pentuaan jonka ansiosta sai DM-tittelin Sebastianin valmistuttua IC:ksi Ruotsissa 26.7.2009

Kati Nieminen

SUPREME CHAMPION

SC S*Trollgumman´s Nelly Nässla "Nelly", NFO ns 03 22

Syntynyt 11.05.2006

Isä: IC S*Silvernalles Cosmonaut, NFO n 09

Emo: IP/EC S*Trollgumman´s Cikki Cirkeline, NFO fs 22

Kasvattaja: Rosmarie Silverstav, Ruotsi

Nelly valmistui uuteen titteliinsä Siilinjärvellä 28.6 ollen samalla tuomarin paras naaras.

"Rakkautta ensi silmäyksellä!" Heti ensimmäisestä Rosmarien lähettämästä kuvasta lähtien tiesimme, että tuo pikku pullukka lehmälaikukas pentu tulisi muuttamaan luoksemme. Saimme tilaisuuden matkustaa tyttöä katsomaan hänen ollessa kaksi viikkoinen. Tuolla matkalla Nelly kietoi meidät lopullisesti tassunsa ympärille. Tuo kaunis bicolour tyttönen oli kaikkea mitä olimme odottaneetkin ja luonne mitä kultaisiin. Hän on kotioloissa äärimmäisen ystävällinen ja kiltti, jopa turhankin kiltti, vahvempitahtoiset kissat tahottavat jyrätä hänet. Siitä johtuen hänelle on valikoitunut kissojemme joukosta kolme tyttöä kavereiksi joiden kanssa saa painia, nukkua lähekk-

käin ja jotka ennen kaikkea jaksavat Nellyn yltiömaista ystävällisyyttä. Ihmisiä kohtaan Nelly on myöskin erittäin kiltti ja onkin hyvin tavallista, että hän kiipeää syliin tai niskaan kehreämään. Yöt hän nukkuisi mieluiten tyynyllä mahdollisimman lähellä tiettenkin. Tästä syystä joskus hotelliyöpymiset kerryttävät omistajien univa-jetta entisestään.

Viime vuoden näyttelytahti oli päätä huimaava ja väsytti niin omistajat kuin kissankin, joten tänä vuonna ollaan otettu rauhallisemmin ja loppuvuodeksi ollaankin suunniteltu vain muutama näyttely. Ensi vuosi onkin vielä avoimena, mutta todennäköisesti Nelly saa vielä kerran olla emona.

-Pia ja Johanna Vuoltee-

SUPREME PREMIOR

SP&EC Fin* Suvipäivän Igor (NFO n 09 24)

Tessa

s. 7.10.2004

Isä: EP & EC S*Trollgummans Vigge Vildbatting

Emo: CH FINin* Suvipäivän Epona SP Latvia, Riika 12.9.2009

Iggen näyttelyura alkoi v.2005. EC titteli saavutettiin lähes turkittomana, mutta sitten kastraattina Igge onkin saanut ihan mukavasti turkkia. Igge on tehnyt pitkän matkan saavuttaen Supreme Premior ja Eurooppa Champion tittelit. Matkan aikana on nähty monia Suomessa sijaitsevia kaupunkeja ja erilaisia näyttelypaikkoja. Suomen lisäksi on kertynyt myös ulkomaanmatkoja Viroon useamman kerran, Latviaan kahdesti ja Norjaan. Näyttelymenestystä on

myös matkan aikana ihan tullut.

Itse näyttelymatkat Igge on ottanut rennosti. Igge on puhelias ja pojalla on paljon asiaa kerrottavana. Ystävällinen ja kiltti poika. Osa tuomareista on ollut ihastuneita poikaan ja osa taas vähemmän. Iggen kanssa on ollut mukava reissata matkoilla.

Näyttelyt ovat tuoneet mukanaan myös uusia tuttavuuksia.

Nyt Iggen on aika jäädä ansaitulle osa-aikaeläkkeelle, mutta ehkä joissakin näyttelyissä Poikaa nähdään joskus.

Paljon Onnea Iggelle tuplatitteleistä.

Kiitokset Suville hienosta Pojasta!

Veikko Mytty

GRAND INTERNATIONAL CHAMPION GIC Fin* Suvipäivän Magni (NFO n 03 24)

s. 23.9.2007
Isä: FIN* Kujakeikarin Pokeri
Emo: FIN* Suvipäivän Kastehelmi

GIC Latvia, Riika 12.9.2009

Iggen tavoin Manu oli aika karvaton aloittaessaan näyttelyuraa, mutta nyt saanut turkkia jonkun verran kuitenkin. Kilpailua on matkan aikana serteistä ollut Pojalla. Itse näyttelymatkat Manu on ottanut kivasti, mitä nyt näyttelyhäkki pitää järjestää uudestaan mieluisaksi. Suomen lisäksi sertit Manu on saanut Virossa ja Latviasta.

Paljon Onnea Manulle GIC -titteleistä.

Veikko Mytty

SUPREME CHAMPION FIN* Hopeahännän Ihana lines (NFO n 03 24)

isä: S* Isgårdens Rigoletto (NFO ns 09 22)
emo: EC FIN* Hopeahännän Hannabella, DM (NFO g 09 23)

lines Ihanainen näki päivänvalon 1.7.2008. Se oli isänsä Rigon "ensikaino yritys" ja emonsa Hannabellän "iltatähti". Hannabella on kisasalani kantakissojen GIP& EC DK* May Gamgee Felis Audax, DM ja EC D* Havheksen's Hannibal, DM ainut kotiin jäänyt jälkeläinen. Hannibal eli Juuso on edelleen suurin koskaan näkemäni metsäkissa, painoa sutjakassa kunnossa olevalla kastraatiherralla on 9,5 kiloa. Kun katselin Juusoa ja "oppipoika" Rigoa rinnakkain (kuten mieheni sanoo, Rigo on edelleen pikku oppipoika Juuson rin-

nalla), ajattelin että noiden kahden kollin yhdistelmästä, siis Hannabellän kautta, saisin varmaan hyväntoimisen siitosnaaraan.

Hannabellän edellisessä pentueessa oli viisi prinssiä, siis vain kolme, joten esitin Hannabellalle toiveen yhdestä täydellisestä tytöstä. Sellainen siis syntyi, yksi ainoa pentu, syntyessään jo 140 grammainen. Minun ja Hannabellän näkemys täydellisen tytön väristä oli erilainen, mutta toisaalta, olen oppinut vihdoin pitämään myös tästä oikeasta alkuperäisestä metsäkissan väristä. Lineksen silmät ovat lumoavat täydellisine rajauksineen.

Koskaan meillä ei ole ollut yhden pentueen pentuetta, joten vertailukohtaa ei ole, mutta aivan erilaista oli kuin jos pentuja olisi ollut useampi. lines kasvoi tietysti valtavasti vauhtia, mutta Hannabella oli hyvin pitkästyntynyt. Syötetty ja pesetty, sitten se tuli minun luokseni valittamaan, että ei ole mitään tekemistä, ja se tosiaan jutteli ääneen. Kun joku soitti ja kysyi, mikä siellä on häntänä kun "miu-miu" kuului taustalta, kerroin että tylsistynyt emokissa se vaan tässä vieressä kyhnää. lines lähti pesästä heti kun silmät avautuivat ja oli täynnä energiaa. Kun laitoin käden silittääkseni sitä, se tarasi kaikilla tassuilla käteeni ja iski naskalihampaansa ranteeseeni ja

roikkui siinä irti päästämättä. Siispä koko kesän oli ranteeni aivan täynnä naarmuja. Onneksi elokuun alussa syntyi linekselle "pikkusisaruksia", siinä se sitten istui pesän vieressä ja tuijotti milloin kaverit kasvavat kiussattavaksi. Energiselle linekselle oli siis ihan pakko jättää leikkikaveriksi Odessa.

Luonteeltaan lines on ollut aina itsevarma, kiltti ja leikkisä. Ensimmäisestä näyttelystä asti se on ottanut rennosti ja alussa kovinkin vilkkaasti esiintymisen. Eräskin mies tuomari ei tietenkään tiennyt lineksen vilkkaudesta, vaan leikkitti linestä kovasti pöydällä ja kun hän aloitti kirjoittamisen, jäi linekselle leikki vielä päälle. Niinpä se hetken katsoi minne viuhka hävisi ja nappasi tuomarin paljaana olevaan hauikseen kiinni vaatien lisää. No, onneksi tuomari ymmärsi, että se oli leikkiä ja vain nauroi.

lines on vielä kovin nuori, mutta jo nyt näyttää siltä että siitä tuli mitä odotin, kaunis ja suuri naaras, jolla on hienot korvat, joita tuomarit eivät vain aina näe sen todella upean ja tuuhean turkin alta.

Täydellinen tyttö siis!

Sari Sinkko

FIN* Huiskulan Clemens, JW

Pekka Savolainen

isä: CH S* Madison's Frisco Fling (NFO a 24)
emo: FIN* Huiskulan Juhannusruusu (NFO g 09 23)
kasvattaja: Anne Liede
omistaja: Kati Nieminen

Ari, Arppa, Arto, Antero, Klemmari.....
Rakkaalla lapsella on monta nimeä.
Kävin katsomassa hyvällä ystävälläni Annella (Liede, FIN*Huiskulan) syntyneitä seitsemää pentua.
Kävin oikeastaan muutaman-

kin kerran ja viimeisellä kerralla juuri kun pennut olivat 10viikkoisia, taisin RAKASTUA...

En tiedä miksi nuo pennut eivät "sävyttäneet" minua ensimmäisellä eikä vielä toisellakaan kerralla mutta kolmannella jokin vain "loksahti" kohdilleen ja kun olin lähtenyt tekstasin kotoa Annelle että saisinko sen sinitäplikkäs/valkean sijoitukseen/myisitkö pennun minulle.....

En ajatellut että ottaisin toista urosta tänne asumaan, mutta kun kas kävikään..

Parin viikon jälkeen sain pikkumiehen kotiin.

Tämän hienon pikkumiehen yllepeät vanhemmat ovat isä CH S*Madison's Frisco Fling (a 24) ja emo Huiskulan Juhannusruusu (g 03 23)

Arppa pärjäsi pennuissa hienosti ollen monesti Vp ja Tp, mutta kun nuoriin siirryttiin Porokin näyttelyssä Oulussa 4.7.09 silloin alkoi "voitot" putki.

Viimeinen eli tarvittava viides voitto tuli hienosta Kes-Kissin näyttelystä Jyväskylässä 30.8.09.

Eli Arppa saavutti JuniorWinner tittelin vajaassa kahdessa kuukaudessa :-))

Aikuisiinkin Ari on jo siirtynyt Kuopiossa 14.11.09 saaden kaikki sertinsä suoraan ja ollen jopa muutamana kerran BIS. Aikamoista meitin

"pikkumiehelta".

Olen enemmän kuin tyytyväinen tähän hurmaavaan, "maman poikaan"!

Tahdonkin kiittää etenkin Annea tästä suuresta vahvasta pojasta joka tuo linjoihini enemmän kokoa!!! KIITOS!

Ja en tietenkään halua unohtaa kiittää kaikkia jotka ovat olleet mukana joko muuten vaan kannustamassa tai assareita jotka ovat pojan aina niin hienosti kantaneet (etenkin Kipa ja Henriikka)!

Ei sovi tietenkään unohtaa kovia kanssa kilpailijoita omistajineen:

Tähtitassun Vintiö, JW (NFO n 09 24) Vigge & Tiina, Kalicalanin Caro Miu, JW (NFO d 22) Adam & Henriikka sekä Lavender Love Ozzie, JW (MCO e 09 24) Paavo & Tiina Mustonen.

Ja vaikka ei kilpaltukkaan koskaan keskenään ei pidä unohtaa Kipan ja Eilan Sisua (FoxyPaw's Icebreaker, JW (NFO w 64)).

Kaikille onnittelut JW-tittelistä!

Arpalle on jo morsian jahka poika ymmärtää tehdä jotain muuta kun vähän mouruta....

Terveisin:Kati

FIN* Kalicalanin Caro Miu, JW

Tapani Äijänen

FIN*Kalicalanin Caro Miu, JW (NFO d 22) eli tuttavallisemmin Adam, syntyi 11.2.2009 Jyväskylässä Kalicalanin kissalassa. Sain tiedon kauan odottamani pentueen syntymästä illalla, ja kun seuraavana päivänä näin ensimmäiset kuvat, olin myyty! Olin pitkään ihailnut Adamin kunnista emoa Angelia (GIC Kalicalanin Nieidda Angeli, NFO f 22), jonka taustat olivat minulle jo ennestään tutut sisareni omistaman Alexandrin (PR Kalicalanin Halti Tuiskupää, NFO d), Angelin täysveljen, kautta. Kun Angelin sulhoksi valittiin komea puolantuontuuros Ennio (CH Ennio E'Xodja*PL, NFO n 09 22), aloin odottaa tätä yhdistelmää suurella mielenkiinnolla!

Sain alusta asti seurata pentueen kehitystä hyvin tiiviisti, ja sen pinnavaan 3 kk odotuksen aikana taisin vierailta kasvattajan, Kupilan Päivin, luona noin viikon-parin välein. Varuspäätökseni tein pentujen ollessa noin kuukauden ikäisiä. Tiesin alusta asti haluavani punaisen pojan, ja onnekseni tähän pentueeseen oli syntynyt niitä jopa kaksin kappalein. Valinta punaisten välillä ei loppupeleissä ollut kovin vaikea, sillä vaikka luonteeltaan molemmat olivat todella ihania, alkoi Adam erottua joukosta ulkonäöllisesti jo muutaman viikon iässä.

Viimein toukokuussa, äitienpäivänä, tassutteli taloon ensimmäinen oma metsäkissani. Adam on ollut to-

della reipas, herttainen pentu, jonka kujeilevan luonteen johdosta meiltä ei nykyään vauhtia puutu. Adam on saanut liikettä myös veteraani-ikäiseen kotikissaamme Eetuun! Adam on paitsi riehakas, myös hyvin ihmisläheinen ja hellyydenkipeä kissa. Yksin Adam ei halua olla hetkeäkään, ja yöt se nukkuu vieressäni.

Ulkonäöllisesti Adam on hyvin pitkälti sitä, mitä itse toivon metsäkissalta. Sillä on keskivahva, pitkä vartalo ja korkeat jalat. Turkki on sävyltään lämpimän punainen ja sitä on toistaiseksi ollut paljon – joskin laadultaan turkki on vielä hyvin pehmeä.

Ulkonäöllisesti Adam on hyvin pitkälti sitä, mitä itse toivon metsäkissalta. Sillä on keskivahva, pitkä vartalo ja korkeat jalat. Pää on teknisesti kaunis tasasivuisella kolmiolla, suoralla profiililla ja keskikoisilla korvilla. Adamissa upeinta mielestäni ovat sen kauniit, suuret kuparinruskeat silmät, joiden ilme sävyttää. Kukaan ei kuitenkaan ole

täydellinen, ja itse toivoisinkin Adamille mm. pidempää häntää ja vahvempaa leukaa.

Adamin näyttelyura alkoi kesäkuussa Hyvinkään näyttelystä. Ensimmäiset kategoriavoittonsa se saavutti ISROKIn kesänäyttelyssä Siilinjärvellä 27.-28.6., seuraavat SUROKIn näyttelyssä Helsingissä 1.-2.8. ja viidennen, Junior Winner – arvonimeen oikeuttavan voiton, PIROKIn näyttelyssä Tampereella 27.9. Adamin nuorten luokan saldoksi tuli loppujen lopuksi kuusi Best In Show – tulosta, 11 nominointia ja 9 värin paras – tulosta. Kaikki voitot ovat tulleet selvällä äänienemmistöllä, kerran kaikilla äänillä ja kaksi kertaa yhtä vaille kaikilla äänillä Kilpailun kovasta tasosta paitsi kakkoskategoriassa, myös oman rotumme sisällä kertonee se, että vain muuttaman kuukauden sisällä Suomessa valmistui neljä Junior Winner – metsäkissaa!

Lopuksi haluan vielä kiittää niitä, jotka ovat tehneet tämän kaiken

mahdolliseksi. Suurin kiitos kuuluu tietysti Adamin kasvattajalle Päiville, jonka ansiosta saan omistaa tämän upean kissan! Kiitokset myös Ennio-isän omistajalle Lauralle, joka on jaksanut neuvoa ja tukea meitä. Kiitos kaikille Adamin nominoineille ja sitä äänestäneille tuomareille, upeille kilpakumppaneille sekä kaikille niille, jotka ovat jaksaneet tsemppata ja jännittää puolestamme!

Henriikka Neittaanmäki

FIN* Tähtitassun Vintiö, JW

Vintiö alias Vigge on aktiivinen ja seurallinen ”pusupoika”, jonka ulkonäössä eniten pidän upeasta norski-ilmeestä. Pusupoika lempinimen se on saanut, koska se kirjaimellisesti pussaa suoraan suulle, kun se haluaa osoittaa kiintymystään perheensä ihmisjäsenille. Kissalaumassa se on kaikkien kaveri, ja juttele kovasti toisille kissoille ihanalla ”pirisevällä”

äänellä. Pysähdyn vieläkin useasti ihailemaan sitä ja ihmettelemään kuinka olen onnistunut tämän ihanan kissan itselleni saamaan.

No, näin se meni:

Palasin näyttelyihin pidemmän tauon jälkeen uuden maine coon ja siperiankissa nuorison kera. Huomasin, että minua alkoi viehättää norjalaisten metsäkissojen upea ulkonäkö ja mielenkiintoiset luonnekuvaukset. Oli ollut hauska vertailla ja seurata samassa laumassa olevia cooneja ja siperialaisia, millainen olisi metsäkissa samassa laumassa?

Vuoden verran seurasin norjalaisia näyttelyssä ja harkitsin. Yksi niistä kissoista, joihin erityisesti ihastuin, oli Mopo (SC FoxyPaw's Full Time Lover, JW). Sillä on komea ulkomuoto ja ihana luonne. Seurasin sen kasvua ja menestystä näyttelyissä. Haaveilin, että saisinpa tuon kissan jälkeläisen! Mopo oli nuori kissa, ja Kirsinkin kotisivut antoivat vain lupauksia tulevasta pennuista. Alkoi tuntua, että Mopon pentu on saavuttamaton haave. Ajattelin, että ehkä

olisi jo kuitenkin aika tutustua norjalaisten kasvattajiin, koska tiesin, ettei pentuja ihan noin vain hankita.

Eilalla oli ilmoitus ruskeista poikapennuista, eli juuri oikean värisistä. Toki tiesin myös Eilen pitkän historian hienojen norjalaisten kasvattajana. Niinpä soitin Eilalle, kerroin itsestäni ja millaista pentua olen etsimässä; ruskeaa tai ruskeavalkoista urosta, jota olisi tarkoitus käyttää näyttelyissä. En ollut tietoinen, että Mopo asuu Eilan luona, ja en tahtonut uskoa korviani (ja hyvää tuuriani), kun Eila kertoi, että ihan lähimpäin odotetaan syntyväksi Mopon ja Miu-Maun pentuja! Olin aivan innoissani, mutta yritin laittaa jäitä hattuun, ettei tulisi pettymystä, koska varmasti moni muukin oli ollut näistä ”mini-mopoista” kiinnostunut jo ennen minua.

Olin jo vuotta aiemmin aloittanut kotona avioliittokohtaiset tupaneuvottelut uuden kissan hankinnasta. Lopputulos oli se, että jos uusi pentu tulee, mieheni saa uuden moottoripyörän. Eli Mini-Mopo olisi oikein

sopiva vaihtokauppa! Tosin en huomannut neuvotteluissa laittaa ehdoksi, että vanha pyörä lähtee, jos uusi tulee. No, eihän vanhoja kissojakaan laiteta kierrätykseen (ainakaan meillä), kun uusi saapuu...

Neljä poikaa syntyi; kolme ruskeavalkoista ja yksi sini-valkoinen. Kun ensimmäisen kerran kävin neljäviikkoisia pentuja katsomassa, jäi päällimmäisenä mieleen poika, jolla oli todella upea täplikäs kuvio (Vintiö). Kaikki olivat ihania, joten annoin valintatehtävän suosiolla Eilalle. Mutta ei se näyttänyt helppoa olevan myöskään Eilalle. Kolmesta lupavimmasta pennusta jokainen oli vuorollaan tulossa meille, ja lapset olisivat halunneet sen neljännen.

Oli sovittu, että otamme pennun kotiin juhannukseksi jo hiukan yli luovutusikäisenä. Juhannusviikon maanantaina Eila soittaa minulle, että hän haluaa vielä kerran vaihtaa meille tulevan pennun. Mieheni oli työmatkalla, ja kun soitin hänelle ja kerroin tilanteen hän sanoi: "Mene Eilan luo, ota yksi pentu ja juokse!"

Juhannusaattona kissalaumamme Kollikasvattamo Auroran-kollit, sai sitten uuden jäsenen Tähtitassun Vintiön (Auroran-kollit nimi tulee Aurora-perhebrändistä). Vintiö tuntui hiukan liian pitkältä ja vaikealta pojan kutsumanimeksi, joten mieheni vietti juhannusta netissä etsien ja pohtien pojalle nimeä. Huolellisen harkinnan jälkeen Vintiöstä tuli Vigge (viggen=salama). Eli kun nimi annettiin, olimme autuaan tietämättömiä menestyneestä metsäkissasta, jolla on sama nimi.

Niin kuin kaikilla "menestyneillä urheilijoilla" myös Viggellä on takanaan tärkeä huoltotiimi. Siihen kuuluvat mieheni Harri, joka syöttää, leikkaa kynsiä, auttaa pesussa, hoitaa muun perheen kun olen Viggen kanssa näyttelyissä, toimii pidemmillä näyttelymatkoilla kuskina jne. Lapseni Maria (6v) ja Henri (9v), jotka pitävät "huiskakoulua", kantelevat Viggeä ja pitävät normaalilla lapsiperheen arjen hulinalla huolen siitä, että pojalla on hyvät näyttelyhermot. Maine coon -vaari Roope huolehtii tapakasvatuksesta, ja cooni Bobo sekä siperiankissa Wäiski toimivat personal trainereina (lajaina paini ja juoksu). Ja tietysti kasvattaja Eila, joka auttaa ja opastaa, kampaaja ja kantaa näyttelyissä, jot-

ta minä saan keskittyä jännittämään, mikä on muuten mielestäni näyttelyiden parasta antia, vaikka ei voittoa tulisikaan.

Viggen ansiosta olen kokenut näyttelyissä upeita hetkiä, ja pojan saavutukset jo tähän asti ovat olleet niin hienoja, etten olen osannut sellaisista edes haaveilla; huikeat 10xKategorian Paras, Tallinnassa 14.11.09 Junior Winner ja Best Of Best sekä Turussa 21.11.09 Norjalaisten metsäkissojen erikoisnäyttelyn Best Of Best.

JW-tittelin saavuttaminen tuntuu erityisen hienolta, kun otetaan vielä huomioon, että Viggen lisäksi myös kolme muuta upeaa nuorta metsäkissa urosta saavutti saman tittelin kolmen kuukauden sisällä ja yksi

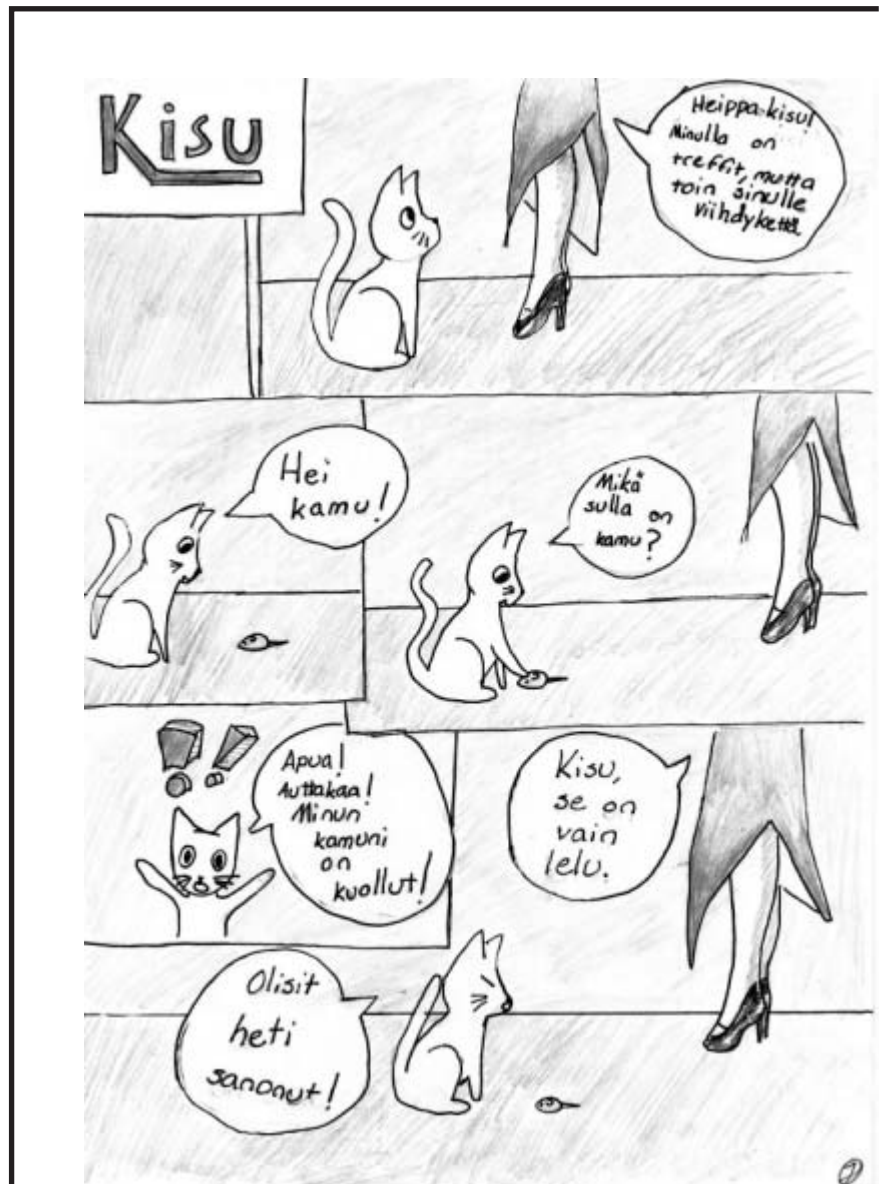
vielä Viggen kanssa samasta väriryhmästä. Onnittelut vielä Arpalle, Adamille ja Sisulle sekä kiitokset rehdistä kilpailusta, jonka merkeissä vielä jatketaan!

Voisin sanoa, että olen lemmikinomistajana kokenut suuria tunteita molemmista ääri-laidoista, sillä yhtä suurena kuin ilo Viggestä, asuu sydämessäni suru siperiankissani Iljan katoamisesta.

Kiitos Eilalle, että olet tämän ihanan Vintiön meidän hoiviimme luottanut!

Tiina Kreuz

P.S. Auroran kolleihin voi tutustua osoitteessa http://www.elisanet.fi/aurora_tomcats/

Juhlanäyttely 21.11.2009

Juhlahumua

Tänä vuonna tuli kuluneeksi tasan 30 vuotta ensimmäisen metsäkissan saapumisesta Suomeen ja samalla yhdistyksemme täytti 20 vuotta. Juhlavuosi huipentui Turussa 21.11.2009 järjestettyyn metsäkissojen erikoisnäyttelyyn. Edellisen kerran yhdistyksemme juhli kymmenen vuotta sitten Helsingissä, jossa myös allekirjoittanut oli paikalla. Puitteet olivat myös silloin hienot ja metsäkissoja oli edustettuna varsin mukavasti, muistaakseni likemmäs 100. Paikkana Turun Messukeskus tarjosi hienot ja toimivat tilat, olihan tällä kertaa paikalla melkein 170 metsäkissaa, mikä kuvaa hyvin rotumme suosiota ja harrastajien kasvannutta määrää. Itse olisin kaivannut paikalle enemmän veteraani-ikäisiä rotumme edustajia, jotta tuomarit ja yleisö olisivat saaneet jonkinlaisen kuvan vanhemmistakin kissoista. Tämäkin ehkä kuvaa sitä, että mukana ei ole enää kovin montaa konkari kasvattajaa, muutamia kuitenkin, joita onneksi oli Turussakin mukana. Samoin kasvattajilla olisi voinut olla enemmän valokuvia ja historiikkia esillä kasvatuksestaan, mutta kaiken kaikkiaan esillä oli varsin laaja ja totuudenmukainen otos rotumme tasosta tällä hetkellä, joka ei ole ollenkaan huono, päinvastoin!

Tuomareista olisin itse kaivannut paikalle myös norjalaisia rodun asiantuntijoita, mutta kaikkeahan ei voi saada, ja mielestäni meillä oli varsin hyvät tuomarit tästä huolimatta.

Tällaisen näyttelyn järjestäminen vaatii todella paljon etukäteistyötä, joten hallituksella oli melkoinen urakka ennen H-hetkeä. Esimerkkinä mainittakoon töiden jakaminen

ja suunnittelu, palkintojen hommaaminen, somistuksen suunnittelu jne. jne.

Varsinainen urakka alkoi perjantaina 20.11.2009, pystytystalkoilla. Olimme sopineet etukäteen TURO-Kin kanssa, että me laitamme omalla porukalla oman alueemme kuntoon, josta jäsenistöä oli tiedotettu etukäteen.

Itse menin Virpin kanssa paikalle jo kolmen aikaan ja näyttelypäällikkö antoi ohjeet ja näytti, mihin alkaisimme hakea järjestyä. Muitakin talkoolaisia alkoi pikkuhiljaa valua paikalle, joten saimme häkit, rotupöydän, agilityn ja koristeet aika vauhdilla koottua. Kiitos todella paljon kaikille talkoolaisille!

Anita, Jenni ja Virpi kokosivat näyttävän metsän koristeineen rotupöydän viereen, missä ihmiset pääsivät lauantaina kuvauttamaan kissojaan. Se näytti varsin suositulta, joten varsin onnistunut somistus. Anita oli myös tehnyt kukka-asetelmat ja muut koristeet rotu- ja palkintopöytänsä, josta erityiskiitos hänelle! Lisäksi Jenni ja Teijo olivat hankinneet ja kuljettaneet metsäsomistuksen tarpeineen paikalle ja pois, josta myös erityiskiitokset!

Suurimman osan palkinnoista olivat Sari, Laura ja Jenni hommanneet, ja kovasti ihmiset niitä kehuivat, joten siinäkin onnistuttiin hienosti. Lisäksi Eila Tähti lahjoitti pokaalit voitajakissoille, kiitos Eilalle!

Lisäksi kaikille metsäkissoille oli jaettu lahjapussukat häkkeihin, josta löytyi monenlaista mukavaa juttua.

Jasmin ja Pia olivat tehneet varsinaiset paperityöt, jotka olivat omalta osaltaan myös varsin onnistuneet.

Juhlanäyttelyn kunniaksi yhdistyksemme oli hankkinut myös rotupöytänsä uusia tuotteita, jotka

menivät hyvin kaupaksi, samoin tarjottavat!

Yhdistys tarjosi myös lounaan jokaiselle luetteloon merkitylle metsäkissan omistajalle lauantaina, mikä sai paljon kiitosta osakseen.

Oheistapahtumista mainittakoon agility, jonka vetivät Sari ja Marjo, sekä match-show, jonka organisoivat Laura ja tuomari Arja Martikainen, joka on aikuisten oikeasti 3-kategorian tuomari. Molemmat tapahtumat olivat leikkimielisiä ja varsin suosittuja.

Omistajat olivat saaneet itse koristella kissojensa häkit, viikinkityyliin tai vapaaseen tyyliin. Oma suosikkini oli Marjon itse tekemät viikinkiaiheiset koristeet. Koko alue näytti kokonaisuudessaan todella hienolta kaiken kaikkiaan.

Yleisö sai äänestää oman voittajasuosikkinsa ja voittaja oli Soili Marja-Heinänen.

Yleisön suosikkikissaksi valittiin Chaotic King Cobra.

Varsinaiset tulokset löytyvät tästä lehdestä erikseen. Paljon Onnea kaikille paneelikoissa ja voittajille!

Yleisesti näyttelystä jäi todella positiivinen maku suuhun. Lieneekö syy yhdessä tekemisessä ja suunnittelussa, mutta tällaista yhteishenkeä kaipailisin enemmänkin näyttelyihin, koska liian tosissaan suoritettu mittelö aiheuttaa enemmänkin negatiivisia fiiboja, kuin positiivisia.

Yhteistyössä on Voimaa ja Suuret Kiitokset vielä kaikille järjestelyihin osallistuneille sekä näyttelyväelle mukavasta ja rennosta ilmapiiristä!!!

- Suvi Sippola-

TULOKSET ERIKOISNÄYTTELY 21.11.2009	
Kissan nimi	Tulos
CH Kalliopirtin Yngre Kanutten	NOM
Laramillan Gaia	NOM
EC Magoria's Mr.Lordi	NOM
CH Pörkarvan Egregius	NOM
GIC Glömstaskogens Felicia	NOM
IC Heinuntuvan Wihtori	NOM
Fukurokuju Demon Lasu	NOM
Tähtitassun Madonna	NOM
EP,EC Felicis Clarissa	NOM

Europa's Guld Tuborg	NOM
CH Harmaaturkin Antero	NOM
Snowmate's Adriana La Cerva	NOM
Karvanaaman Chico	NOM
Snowmate's Meredith Grey	NOM
EP,EC Silvanian Elvira, DM	NOM
PR Karvanaaman Boris	NOM
SC FoxyPaw's Full Time Lover, JW	NOM BIS
GIC Hopeahännän Ihana lines	NOM
Tähtitassun Vintiö	NOM BIS BOB
FoxyPaw's Bibbity-Boo	NOM BIS
Tähtitassun Lucky Star	NOM BIS
NC's Killer Queen	NOM BIS
IP Deimos Lotus Elise	NOM BIS
Suvipäivän Onni O	NOM
Lumileon Uuno Kailas	NOM
BlackOnyx Girls got Rhythm	NOM
Kalicalanin Caro Miu	NOM
Kissafarin Canberra	NOM
GIP,CH Abeona's Sharma	NOM
EC Godfather's Reet Petite, DM	NOM
CH Pikkupantterin Curro	NOM
FoxyPaw's Frappa-Wappa	NOM
Nalle-Puhin Matami Mimmi	NOM
Tähtitassun Vogue	NOM
EP Kirsikan Herodes	NOM
Terhakan Amaryllis	NOM
Leoline Päivän Pirstäjä	NOM
Sunshire's Airk	NOM
EP Leoline Adalmiina Aamukaste	NOM
GIP,GIC FoxyPaw's Baron, JW	NOM BIS
GIC Kujakeikarin Hessu Hopo	NOM
GIC FoxyPaw's Britannia	NOM BIS
Ninatte's lo	NOM
Kujakeikarin Niksi-Nella	NOM
Sunshire's Elora Danan	NOM
EP,EC NariNetta's Wild Galaxy	NOM
PR,EC Utblicken's Emma, DM	NOM
IC Dunderkattens Herman	NOM
IC Noitalinnan Matami Mimmi	NOM
FoxyPaw's Icebreaker	NOM
Hopeahännän Luminaria	NOM

Kehrääjän Asterix	NOM
Paras Siitosuros	
GIC Leoline Jimi Jäämies	
Paras Siitosnaaras	
CH Pörkarvan Egregius	
Paras naaras veteraani	
PR,EC Utblicken's Emma, DM	
Paras urosveteraani	
GIP,EC Tähtitassun Puuha Pete, DSM	
Paras kasvattaja	
Fin* tähtitassun	

Norjalaisten metsäkissojen oman agilitykisan tulokset:

1. SC FIN* Hopeahännän Willem Alexander (NFO w), 6 sekuntia
2. SC FIN*Kujakeikarin Hessu Hopo(NFO ns 09 22), 11 sekuntia
3. S*NC's Killer Queen(NFO n 03 22) , 23 sekuntia
4. FIN* Suvipäivän Oskari O (NFO n 03) , 25 sekuntia

Leikkimielisten kisojen voittajat:

Komeimmat korvatupsut: IC Spot-on Hedvig (NFO n 23)
Tuuhein turkki: EC Felicis Tristan De Milou, DSM (NFO a 23)
Sähkyvimmät silmät CH Huiskulan Clemens, JW (NFO a 09 24)
Hurmaavin häntä: CH Huiskulan Clemens, JW (NFO a 09 24)

Arja Martikainen tuomaro i leikkimieliset kisat, joihin riitti oikein mukavasti osallistujia päivän mittaan.

BOB FIN* Tähtitassun Vintio, JW

Yhdistys kiittää kaikkia juhlanäyttelyymme palkintoja lahjoittaneita yrityksiä!

Royal Canin

Suomen Akvaariotukku Oy
(Animonda, Nutrience, Ha-
gen)

Shetland Oy (James Well-
beloved)

Severa Pet Food Oy (IAMS)

MJS-Team (Miamor)

E.P.Lehtonen Oy

V.I.Pet Oy (Trainer)

Visionet Oy (Zivipeak)

Milou rotutuotteet

Moosegroove

RAIJAMI

CatFani

Rakas Lemmikki T&T

Megaeläin

Sydänystävä

Eila Tähti

Faunatar Oy
Faunatar Lappeenranta
Faunatar Turtola
Fauna Finland Oy

Biofarm Oy

World Winner 2009

Jokavuotinen maailman voittajänäyttely järjestettiin tänä vuonna Sveitsissä St.Gallenin kylässä 24.-25.10.2009. Tämän näyttelyn kategoriavoittajat saavat lisätä oman nimensä yhteyteen tittelin WW'09.

Näyttelyyn pääsemiseksi on tietyt vaatimukset: Kissan täytyy olla vähintään International Champion/Premior ja nuorien kissojen tulee olla saavuttanut vähintään Tuomarin Paras tulos sekä pentujen EX1 tulos. (Tarkemmat säännöt löytyvät aina näyttelykutsusta).

Kun järjestävänä maana oli Sveitsi, olivat odotukset jotenkin korkealla, mutta valitettavasti täytyy todeta, että järjestelyt ontuivat aika pahasti jo ihan ilmoittautumisesta asti. Jönöt olivat valtavat, näyttelymaksuja ei oltu osattu kohdistaa oikeille kissoille, joten epäselvien tapausten ilmoittautumisjono oli todella pitkä ja palvelu hidasta.

Norjalaisten metsäkissojen har-

rastajia oli Suomesta paikalla seitsemän ihmistä ja seitsemän kissaa.

Lauantaina kissat siis arvosteltiin ja tuomarit valitsivat parhaansa paneeliin. Arvostelun kulkua voi seurata seinälle heijastetuista taulukoista. Tosin joillakin omistajilla jäi silti seuraaminen väliin ja jouduimme keskelle riitaa, kun tuomari oli arvostelemassa Riku Rohkeaa, ryntäsi paikalle persialaisen omistaja, joka hermostui kun oli myöhästynyt TP-valinnasta. Häntä oli tunnin verran etsitty ja kuulutettu paikalle. Riidasta ei meinannut tulla loppua ja tuomari joutui jopa keskeyttämään arvostelun pariin kertaan selvittääkseen tilanteesta. Lopulta hänen oli otettava TP-valinta uudelleen.

Sunnuntaina järjestettyyn paneeliin suomalaisista metsäkissoista pääsivät: FIN*FoxyPaw's Icebreaker (nuorissa), IC FIN* Hopeahännän Odessa (naaraissa) ja FIN*Hopeahännän Riku Rohkea

(kastraatti uroksissa). Rikun World Winner -titteli oli lähellä, mutta silti niin kaukana - Kastrattiuroksia paneelissa oli 14, voittaja sai kuusi ääntä, Riku neljä ja suomalainen siperiankissa "Herku" myös neljä ääntä.

Paneeli oli, sanoisinko...kaikkea muuta kuin juhlava. Katsomoa ei ollut, vain pieni lava, jolla kissat "kököttivät" tolpan päässä ja yleisö seisoi ja ihmetteli milloin kukakin voitti.

Selkeää äänestystä ei nähty, ja oikeastaan hyvin vähän kuulutettiin englanniksi, joten siinäkin mielessä seuraaminen oli hieman vaikeaa.

Vain yksi maailmanvoittaja titteli tuli norjalaiselle metsäkissalle, sen sai ranskassa syntynyt, ruotsissa asuva WW'09 GIC Casanova De Khazadum*F (NFO n 09 22). Ensi vuonna maailman voittajat valitaan Ranskassa.

-Sari Sinkko-

Markus Wikström

FIN*FoxyPaw's Icebreaker.

IC FIN* Hopeahännän Odessa.

Pekka Raiski

Markus Wikström

Marja-Leena Possakka

IP FIN* Hopeahännän Riku Rohkea,

Suomalaista kannustusjoukkoa.

Satukissan Rudolf

Minna Krogh

Anu Laine

- Kissa jota en unohda koskaan ja jolle olen koko "kissaelämäni" velkaa!

Kun aikanaan 1980 menin ensimmäiseen rotukissanäyttelyyni turistina, tarkoitukseni oli katsella sillä silmällä siamilaisia kissoja, joiden elegantit olemukset ja itämaiset silmät syvän sinisinä viehättivät minua todella paljon, Syynä lienee ystävämmme siamilainen, joka eli todella vanhaksi ja oli niin kaunis ruskeine naamioineen ja kermanvärisine vartaloineen ja sillä oli häikäisevän siniset silmät. Se tosin ei suonut meille lapsille montaa katsettaan, vaan poistui yleensä arvokkaasti mutta varmasti pois huoneesta, kun me lapset tulimme liian lähelle sen "laajakaistaa". Siksi se kai meitä kiehoi ja muistutti kovin, tosin ei väriltään, mutta elämänasenteeltaan sohvamme silloin vallannutta salukiamme.

Jaa... jotenkin siinä kävi niin, että minun ja afkaaninvinttikoiran omistavan ystäväni Tiinan katse jäi kiinni ihan erilaiseen ja todella ei vinttikoiramaiseen kissaan. Sen leijonamainen olemus, isot tassut ja karvainen, raidallinen (=tabby kuviainen) vartalo oli kyllä todella niin siamilaisen vastakohta kun vertaisi rangeroveria ja ferraria. Tämä kissa oli vasta pentu, mutta siinä oli karismaa jo silloin, Satukissan Egil, ihana...

Aloin jututtamaan sen omistajaa ja kasvattajaa Seija ja Heikki Suojakaria. Samalla sain etukäteen tietä-

mättä itselleni ihanan kissaperheen. Koskaan he eivät jättäneet minua puolaan, kun niin monesti myöhemmässä kissaelämässä heiltä apua tarvitsin. Aina olivat heillä ovet ja sydän avoinna ja sain vastauksia milloin mihinkin hassuun ja typeräänkin kysymykseeni. Minun rakkauteni norjalaiseen metsäkissan alkoi siis siitä Tosin 5 vuotta kului, kunnes minulle tarkoitettu ensimmäinen oma metsäkissa syntyi ja siitä alkoi minun metsäkissaelämäni, joka on jatkunut kaikki nämä vuodet. Ensi toukokuussa tuleekin sitten 25 vuotta täyteen siitä, kun minun oma metsäkissa ihmeeni syntyi. Lähes puolet elämästäni olen siis viettänyt norjalaisen metsäkissan omistamana. Enkä siitä ajasta kissojen taivaaseen nukkumispäiviä lukuunottamatta vaihtaisi ainoatakaan päivää. Jokaisen metsäkissan kanssa vietetty päivä on ollut antoisa, hassunhauska, välillä surullinen ja jopa raivostuttava, mutta ei koskaan tylsä tai yksitoikkoinen.

Rudolf sen aloitti ja on mukavaa kun sain aloittaa yhteiselon niin karismaattisen ja aivan super mielenkiintoisen, karmaisevan komean, itsekeskeisen, nallemaisena suloisen, mutta aika jääräpäisen, hassunhauskan ja pohjimmitaan niin kiltin ja herkkäsieluisen pikku "ilveksen" kanssa. Kiitos kuuluu hänelle. Toki myös Afroditille ja Egilille, jotka sen yhdessä synnyttivät ja Suojakareille, jotka sen auttoivat maailmaan ja jotka minulle sen sitten myivät. Koko

kesäloman tein silloin töitä R-kiskalla, jotta sain ostettua tämän elämäni ensimmäisen rotukissan.

Rudolf oli neliviikkoinen, kun sen näin ja oli kuin salama kirkkaalta taivaalta olisi minuun iskenyt: se oli tarkoitettu minulle, minun kissani – minun kohtaloni. Rudolfin sisko Reidun oli sellainen pikkuihin kirppu, mutta soma sekin, ja Rudolf oli iso komea macho, mutta toisaalta mammanpoika. Sen kanssa tulivat tutuksi monet näyttelyhallit, kissabussit, taksi matkat, hotellit ja laivahytit, ja tunnustaa täytyy, että Rudolfin kanssa tulivat tutuksi myös hotellien kylpyhuoneet ja jopa laivojen pienen pienet suihkukopit. Koskapa Rudolf oli ensi alkuun minun ainoa kissani, sen kanssa minä kuljin sitten reissuissa. Se oli kuin minun "aviosiippani" ja koskapa olin kuullut kalliista hotellimaksuista jos kollikissa oli jonkin laittanut oman nimikkinsä (=siis kusaissut oikein reippaasti verhoon, sänkyyn tms...) en uskaltanut antaa Rudolfin nukkua huoneen puolella, vaan se sai yksinön pesuhuoneen puolelta.

Tjaa... yksinön, jossa aina oli tilaa myös minulle, kuin kuuluisassa rexonan mainoksessa. Minä siis aina olin se heikompi osapuoli. Kun yritin olla tiukkana ja menin ihanaan isoon pehmeään valmiiksi pedattuun sänkyyn nukkumaan, niin sitten kuulin pienen vienon maun. Ei minun sydämeni sitä kestänyt kuulla, vaan aina minä sitten siirryin peittoini sinne Rudolfin luokse nukkumaan, oli sitten tuo vessa kuina iso tai pieni tahansa. Siellä Rudolf nukkui onnellisena minun jaloissani, ilman mitään merkkauksia. Siis niin viisas kissa se oli se minun Rudolfini, tai kotona sitä tosin kutsuttiin Rudiksi.

Näyttelyitä kertyi niin Ruotsiin ja Norjaan ja jopa Tanskaankin. Mutta Rudolfin kanssa emme enää käyneet Tanskassa kuin muistaakseni esittelynäyttelyissä sen ollessa jo veteraani. Mina lupasin, että koskapa se oli valmistunut Suomessa silloin ensimmäisenä puolipitkäkarvana (tähän joukkoon kuuluivat silloin jopa somalit ja balineesit) Eurooppa championiksi, niin silloin siis saisi Rudi jäädä kotiin. Se kyllä itse asiassa oli aivan mainio kissa näyttelyissä, eikä ikinä jättänyt ketään katsojaa kylmäksi. Vielä nytkin monen monta vuotta

sitten kuulen, kuinka Rudolfista vieläkin saattaa joku ihminen jutella ja kysyä miksi ei enää ole sen näköisiä kissoja.

Aikanaan kun Rudolf meillä vielä oli, laitoin sen piiloon ettei sitten taas käynyt niin, että pentuja ostamaan tulleet tahtoivat VAAN sen näköisen kissan. Mutta ihan saman näköistä kissaa en pystynyt edes kasvatamaan. Tyyppisuunnat muuttuivat ja monen mielestä Rudolf oli "vanhanaikaisen näköinen", mutta toisaalta olihan se jo vanha kissa kun muutimme tänne Tanskaan. Se oli pois nukkuessaan 12 vuotta. Mutta se nukkui niin kuin elikin, yhdessä sille kissoista kaikkein rakkaimman – ruotsalaiskaunottaren Fjordkattens Eddan kanssa. Edda ja Rudolf olivat kuin vakka ja kansi. Kun Edda sairastui leuassa olevaan syöpäkasvaimeen jota ei voitu leikata, kuihtui myös komea casanovansa Rudolf. Siis he lähtivät yhdessä taivaaseen, hautasimme ne itkien puiseen kuljetuslaatikkoonsa jonka kanssa aikamnaan matkasivat monet näyttelyt kasvotusten – sinisten kukkasten ja valkoisten lumililjojen alle – vanhan, viisaan pähkinäpuumme alle.

Rudolfin näyttelyura oli loistava – ensimmäinen yhteinen näyttelymme tosin oli aika katastrofi. Vannoin silloin etten KOSKAAN enää astu jalallani kissanäyttelyyn, mutta sitten niin kuitenkin olen tehnyt kaikki nämä vuodet. Nykyään tosin lähinnä vain tuomarina tai tuomarioppilaana, mutta aina rakkaudesta kissoihin. Omat kissat kotonani saavat olla ja köllötellä Niiden rakkaus onkin sitten ihan toinen tarina, mutta toisaalta ne saavat viettää huoletonta elämää ilman, että niiden tarttee stressailla että on joka karva ojossa ja niistä tulee show-tähtiä Kotona aina voivat lohduttautua – ovathan ne aina kuitenkin "tuomarin parhaita".

Rudolfin laista kissaa ei enää tule koskaan. Toki aina ensimmäinen kissa on ensimmäinen. Kuten aivan elämäni ensimmäinen kissani oli kotikissa, musta Sami. Se oli superviihas ja aiheutti niin paljon konflikteja maalaispoikana kaupungissa kun eleli, että palautui takaisin mummolaan, jossa sai viettää todella villinä ja vapaana, tosin leikkattuna kissana, oloneuvoksen päiviä Sen näyttelurua me myös aikanaan pohdimme, mutta äänestyksessä se hävisi, olihan sillä yksi valkoinen viiksikarva

ja silloin se ei kuulemma voinut osallistua näyttelyyn mustana eurooppalaisena, sen olisi pitänyt olla koko musta. Hmh... silloin ei me tiedetty, lapsia kun oltiin, että kotikissat saavat osallistua kissanäyttelyyn ihan yhtä lailla paperillisten rotukissojen rinnalla. Se lapsien tietämättömyys ja vanhempien tarkkanäköisyys oli siis Sami kissan vapaan elämän pehlastus!!!

Mutta Rudolf, sen sukutaulu oli niin hieno. On se tallessa minulla vieläkin. Kuusi polvea se oli jo siitä ensimmäisestä norjalaisesta metsäkissasta, jota kirjoitettiin aikanaan rotumme rotumääritelmä, Pans Trul-sista... ihana!!!! Siis jos Sami oli mustalaiskissa oli Rudolf ensimmäinen minun "trulsilaiskissani" ja kuitenkin yhtä rakkaita olivat molemmat ja omalla laillaan uniikkeja. Ja jotenkin "kesyttämättömiä", sielultaan vapaita. Niin kuin kai kaikki kissat ovat olleet, ollessaan parhaimmillaan. Rudolfista ja sen näyttelyistä voisi kirjoittaa toisen tarinan, mutta onko se niin tarpeen.

Rudolf toi minun elämäni paljon uusia ystäviä, uusia paikkoja, matkoja, iloja, hassuja juttuja, ensimmäiset omat kissanpennut, maasta muttaja elämän. En ukso että sen merkitystä voin kirjoittaa, se on vain kuin tuulenhenkäys ilmassa – vailla sanojain vain sellainen oikea tunne. Rudolf oli apinonsa verran ja enemmänkin kulta ja kunniaa. Sen kuvista näkyy, miten se oli silloin metsän kuningas ja minun rakas kotikissani. Näyttelytähhti ja monen metsäkissan ihastuneen ihmisen alku tarinaan, joka ei lopu koskaan – kun kissa ensin ottaa meidät omakseen, ei voi enää elää ilman kissaa.

Rudolf oli sellainen, se sai minusta koko elämänsä aikaisen palvelijan. Ja vielä nytkin kun mietin sitä ja mitä kirjoittaa ja katson kuvia joita lähettää, valuvat kyneleet silmistäni ja vielä hetkeksi ottaisin sen tuohon viereeni ja ihailisin sen isoja leijonantassuja. Rudolf oli minun elämäni kissa. Ja minä sen ihminen. Nyt se on tähtenä kirkkaana taivaalla ja naureskelee varmaankin partansa, sitä miten se minua juoksutti aikanaan, eihän sille koskaan kelvannut edes kissanruoka ruoaksi. Se ei kertaikkiaan ikinä syönyt mitään missä luki kissanruoka... Ainoastaan keitettyä kalaa, ainoastaan parasta paistin jauhelihaa, ainostaan.... Se

oli siis metsäkissa jolla oli kuninkaallisten elämäntavat ja menu joka olisi kelvannut rikkaillekin.

Kiitos Rudolf, että opetit minulle miten kissoja palvellaan ja rakatetaan. Hienoja kissoja on tänä päivänä paljon – supervoittajia jotka ovat treenattuja ja kauniisti näyttelyyn laitettuja, usein pestyjä ja jopa hiukan "trimmattujakin" näyttelyvoittajia. Rudolfia en muista koskaan pesseeni, en myöskään koskaan trimmanneeni. Ainoastaan sen häntä oli minulle ainainen ongelma, sitä sain pestä ja puuteroida. Tänä päivänä on siihenkin niin paljon paremmat ohjeet ja hoitoaineet. Rudolfilla oli fantastinen turkki, se kun piti itsensä aina hienona. Sillä oli juuri sen verran pohjekarva ja vahvat peitinkarvat, että se ei koskaan kastunut, ei koskaan oikeastaan takkuuntunut eikä se koskaan ollut "liikainen". Se oli varmaankin meidän molempien onni.

Toki minä tuomarina arvostan aina kauniisti näyttelyyn laitettua kissaa, oli se sitten pesty tai ei, mutta parhaimmillaan näytille tuotua, eihän miss maailmakaan mene näyttelyyn tukka likaisena. Nyt vaan olin niin onnekas Rudolfini kanssa, että sillä oli vaan sellainen ihme turkki, ettei sille tarvinnut tehdä mitään, sen vaan otti kainaloon ja vei näyttelyyn. Koska pa sen näyttelymenestys oli hienoa – en varmaan muista ihan väärin tätkään. Ja jälleen kerran nauraisi Rudolf – se vei siinäkin asiassa pitemmän korren! Se oli vaan siinäkin suhteessa ainutlaatuinen kissa verstaistaan vailla.

Rakkaudesta metsäkissan
Minna Krogh

Kissankarvat hyötykäyttöön

Anna-Liisa Pirhonen

Kissahuushollissa sängyn alta ja nurkista löytyy jatkuvasti isoja villakoiria, tai paremminkin ”villakissoja”. Ongittuani mahtavan karvatupon sängyn alta tuumasin, että siinähan olisi aineksia vaikka patalappuun. Siitä alkoi idea hyödyntää kissankarvoja käsistöihin. Pölyiset sängynaluskarvat eivät käsityötarpeiksi sovi, mutta kampaamalla ja harjaamalla saadut karvat käyvät mainiosti.

Keräsin kahden vuoden aikana kaikki norjalaisen metsäkissani Oton (St. Helena's Maurice) kampaamisesta saadut karvat talteen. Karvoja kertyi iso paperikassillinen. Jos kotona on useampi pitkäkarvainen kissa, niin keräysurakan saa tietysti täyteen nopeammin. Myös ystävien ja tuttavien kissat voi käydä kampaamassa silloin tällöin. Varsinaisen karvapotin saa uudella keksinnöllä, furminaattorilla, joka poistaa irti olevat kissan aluskarvatkin.

200 grammaa karvaa

Oton turkkia siistiessäni panin saaliin, ison karvatukon, aina talteen. Kahden vuoden kampaamisen jälkeen koossa oli noin parisataa grammaa karvoja. Karvat kannattaa säilyttää joko paperipussissa tai pahvilaatikossa. Muovipussissa ne haurastuvat.

Sitten alkoi kehrääjän etsintä. Kehräämöt eivät ottaneet vastaan kissankarvaa, koska määrät ovat pieniä verrattuna vaikkapa koirasta saatavaan karvamäärään. Tuttavien avulla löysin kansalaisopiston kehräyskurssin käyneen käsityöharrastajan, joka lupautui kokeilemaan kissankarvojen kehräystä.

Kehräämisen ja karstaamisen voi tietysti opetella itsekkin kansalais- tai työväenopistojen kursseilla. Kehräysohjeita löytyy myös netistä ja karstoja myydään käsityöliikkeissä.

Hiiriongelmaan apu kissasta

Kehräjä oli aiemmin kehrännyt lankaa yhdestä valkoisesta turkkilaisesta angorasta. Koirankarvoista häneltä löytyi sitä vastoin runsaasti kokemusta, yli kahdestakymmenestä eri koirarodusta. Kehrääjän mukaan kissankarvojen kehräämisessä ei ollut ongelmia, koska norjalaisen metsäkissan karvat ovat tarpeeksi pitkiä. Mittasin, että pisimmät karvat omassa kissassani olivat yli 10 cm pitkiä. Sekaan olisi voinut lisätä pitkäkuituista lampaanvillaa, mutta sitä ei nyt tarvittu. Kehrääjän

mukaan koirankarvoihin verrattuna kissankarva on paljon ohuempaa ja liukkaampaa. Lyhytkarvaisen kissan karvat eivät sovellu lainkaan kehrättäväksi, mutta puolipitkäkarva- ja pitkäkarvakissojen villa sopii mainiosti.

Ensin kissankarvat nypittiin ja karstattiin karstausruskeella ja sen jälkeen ne kehrättiin rukilla. Kahdestasadasta grammasta kissankarvaa saatiin kaksi vyyhteä lankaa. Valmis lanka pestiin lopuksi koirashampoolla. Lanka kannattaa pestä ennen neulomista, ettei siitä irtoa nöyhtää neulottaessa. Kissankarvasta tehdyt neuleet voi tarvittaessa pestä villapesuaineella käsin viileässä vedessä.

Otto on väriltään ruskeatiikeri/valkoinen ja langasta tuli vaaleanruskeaa. Jos viitseliäisyys riittää, voi eriväriset alueet kammata erikseen ja saada erivärisiä lankoja.

Kissankarvalanka kannattaa neuloa paksuilla puikoilla, jotta neuloksesta tulee pörröinen ja kuohkea. Oton karvasta tehdystä langasta neuloin itselleni ensin putkihupun. Kun lankaa vielä jäi, neuloin rannekeeseen pc:n hiiren kipeyttämään ranteeseen. Näin kissasta löytyi apu hiiriongelmaan.

Kissankarvasta tehdyt neuleet ovat hyvin lämpimiä ja erinomaisia varsinkin reumaattisista särjistä kärsiville ihmisille. Oton karvasta

tehty putkihuppu on suorastaan kuumaa, joten käytän sitä vain pakkasilla.

Kissan karvapallo

Karstattu kissankarva sopii erinomaisesti myös huovutettavaksi. Pienet määrät kissankarvaa on helppo karstata käsikarstoilla. Pari vetoa karstoilla riittää avaamaan kuidut. Eikä karvoja tarvitse edes välttämättä karstata, vaan ne käyvät huovutettavaksi sellaisenaankin.

Jos haluat kokeilla kissankarvojen huovuttamista, niin helmien ja pallojen huovuttamisella on helppo aloittaa. Ota tukko kissankarvaa, kastele se kuumassa vedessä ja lisää saippuaa. Saippuaksi käy kotoinen mäntysuopa tai marseillesaippua. Pyöritä saippuaiset karvat käsien välissä palloksi. Jos karvat eivät ala huopua niin kastele karvatukkoa vuoronperään kuumassa ja kylmässä vedessä.

Jatka pyörittelyä kunnes käsissäni on huopunut pallo. Lopuksi huuhtele pallo huolellisesti kylmällä vedellä ja anna sen kuivua. Pienistä palloista voi tehdä vaikka helmet kaulaan ja isommista leikkikaluja kissoille.

Nyt on vuosi aikaa kerätä kissankarvoja, jotta ensi jouluna pukinkonttiin voi panna oman kissan karvoista tehtyjä käsistöitä.

Karvasta kehrätty lanka on kauniin vaaleanruskeaa. Amanda-maatiainen ihmettelee putkihuppua, karstaamatonta kissankarvakassaa ja lankaa.

PENTULISTA

Kissanpennun alin luovutusikä on 12 viikkoa!

Norjalaisella metsäkissalla on aina rekisterikirja! Se on merkinä siitä, että pentue on syntynyt puhdasrotuisista ja rekisteröidyistä vanhemmista ja rekisteröity asianmukaisesti SRK:n rekisteriin. Rekisteröimätön pentu ei voi saada rekisterikirjaa myöhemmin eikä sitä katsota kuuluvaksi puhdasrotuisiin kissoihin, vaikka kumpikin sen vanhemmista olisi rekisteröity.

Listalla julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä pentuja. Kasvattajalla on oltava voimassaoleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa (Suomessa SRK) ja heidän täytyy kuulua kotimaansa FIFe-yhdistykseen.

Listalta poistetaan automaattisesti kaikki 10 kk täyttäneet pennut.

Välitettävät aikuiset kissat ovat listan lopussa. Myös aikuisten kissojen on oltava FIFe-rekisteröityjä. Ilman OnLine-tunnuksia olevan jäsenen on lähetettävä välitettävän kissan tiedot ja rekisterinumero kotisivujen ylläpitäjälle.

Lista on päivitetty viimeksi 2.1.2010

KARVANAAMAN

Mari Mälkki, Hämeenlinna, +358 40 510 2392

Synt: 30.11.2009, luovutus aikaisintaan: 22.02.2010

- kilpikonna/valkoinen (NFO f 03), naaras
- kilpikonnatabby/valkoinen (NFO f 09 22), naaras

- sinivalkoinen (NFO a 09), uros
Isä: CH FIN*Chakin Bertie (NFO e 09 22)
Emo: EC FIN*Kehrääjän Siiri (NFO n 09 23)

DRÖMKATTENS

Mikaela Björkgård, Pietarsaari, 050-5454729

Synt: 17.11.2009, luovutus aikaisintaan: 09.02.2010

- creme/valkoinen (NFO e 09 (?)), uros
- creme/valkoinen (NFO e 09 (22/24), uros
- sinivalkea (NFO as 09), uros
Isä: S*Winterland's Juventus (NFO as 09 23)
Emo: S*Tassajara's Amstel (NFO f 09)

HILIRIMPSIS

Katja Blom, Kuopio, +358 44 5485776

Synt: 14.11.2009, luovutus aikaisintaan: 06.02.2010

- hopeatiikeri/valkea (NFO ns 09 23), naaras
Isä: CH Marmatin Octavio (NFO ns 23)
Emo: Hilirimpsis Herranterttu (NFO a 09 22)

WINDSOR

Merja Hallivuori, Espoo, 040 33 22683

Synt: 12.11.2009, luovutus aikaisintaan: 04.02.2010

- ruskeatabby (NFO n 22), uros

- hopeatabby (NFO ns 22), naaras
- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
Isä: EC FIN*Polarheim's Eachann (NFO ns 22)
Emo: FIN*Polarheim's Alfa (NFO n 22)

KATINKURUN

Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali, Pornainen, 040-5545523 / 040-5198867, sähköposti

Synt: 10.10.2009, luovutusikäinen
- cremetabbyharlekiini (NFO e 02 21), uros
Isä: FIN*Tähtitassun Rosvo-Roope (NFO a 03 23)
Emo: EC FIN*FoxyPaw's Indian Woman (NFO f 02 21)

SATUHELMEN

Marjut ja Maarit Hyvärinen, Oulu, 050-9309123

Synt: 23.08.2009, luovutusikäinen
- sininen/valkea (NFO a 09), naaras
Isä: S*Ulltofsen Beneton (NFO a 09 23)
Emo: FIN*Blue-Viking Winona (NFO n 09 23)

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518
Synt: 06.08.2009, luovutusikäinen
- musta/valkea (NFO n 09), uros
Isä: EC FIN*Tähtitassun Vihtori (NFO n 09)
Emo: SC FIN*Heinuntuvan Olga Maria (NFO f 03 23)

SUNSHIRE'S

Eeva Poutiainen, Padasjoki, +358-44-5052268, sähköposti
Synt: 02.08.2009, luovutusikäinen
- kilpikonnahopeatiikeri/valkea (NFO fs 09 23), naaras, näyttelytasoinen
Isä: IC Sunshine's Imperius (NFO ds 03 23)
Emo: Nordcat's WeNona (NFO n 09 22)

HUISKULAN

Anne Liede, Ylöjärvi, 050-344 4194
Synt: 28.07.2009, luovutusikäinen
- ruskeatiikeri/valkea (NFO n 09 23), uros, näyttelytasoinen
- sinikilpikonnahopeatiikeri/valkea (NFO gs 09 23), naaras, näyttelytasoinen
- cremevalkea (NFO e 09), naaras, lemmikki
Isä: CH FIN*Sunshire's Etienne Navarre (NFO ds)
Emo: FIN*Huiskulan Juhannusruus (NFO g 03 23)

HUISKULANt

Anne Liede, Ylöjärvi, 050-344 4194
Synt: 09.07.2009, luovutusikäinen
- sinitikeri/valkea (NFO a 09 23), naaras, näyttelytasoinen
- hopeatiikeri (NFO ns 23), uros, näyttelytasoinen
Isä: S*Gunsmoke's Danny (NFO ns 09 23)
Emo: FIN*Huiskulan Titania (NFO g 09 23)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097, sähköposti
Synt: 07.07.2009, luovutusikäinen
- kilpikonnatabby valkoinen (NFO f 09 22), naaras, näyttelytasoinen
- ruskea täplikkäs-valkoinen (NFO n 09 24), uros, näyttelytasoinen
Isä: CH FIN* Pikkupantterin Curro (NFO d 03 23)
Emo: CH S*Cat Raising Aston Martin (NFO a 24)

GIA-MARIEN

Iida-Maria Ahonen, Lemi, 0440854535
Synt: 29.06.2009, luovutusikäinen
- hopeatiikeri/valkoinen (NFO ns 09 23), uros
Isä: CH S*Animaniac's Opus One (NFO ns)
Emo: FIN*Kehrääjän Wirve (NFO n 09 23)

HILLEVILLAN

Ulla Lammi, Ylistaro, 050-4105672, sähköposti
Synt: 14.06.2009, luovutusikäinen
- sinitikeri (NFO a 23), naaras
- sinitabby (NFO a 22), naaras
Isä: IC Marmatin Armas (NFO n 23)
Emo: CH Ratsutallin Hillevi (NFO f 24)

LOLCAT'S

Kaisa Savolainen, Kuopio, 050-3626260, sähköposti
Synt: 13.06.2009, luovutusikäinen
- sinihopeatiikeri valkoisella (NFO as 09 23), uros, näyttelytasoinen

Isä: S*Winterland's Juventus (NFO as 09 24)
Emo: FIN*Marmatin Elina (NFO f 23)

NALLE-PUHIN

Kati Nieminen, Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780
Synt: 30.04.2009, luovutusikäinen
- kastraatti sinitikeri/valkea (NFO a 09 23), uros
Isä: Nordcat's WakeMan (NFO e 09 22)
Emo: CH Nalle-Puhin Ariel (NFO n 23)

KARVANAAMAN

Mari Mälkki, Hämeenlinna, +358 40 510 2392, sähköposti
Synt: 26.02.2009, luovutusikäinen
- kilpikonnatikkerivalkoinen (NFO f 09 23), naaras, lemmikki
Isä: FIN*Chakin Bertie (NFO e 09 22)
Emo: IC FIN*Karvanaaman Arha (NFO n 09)

Välitettävät aikuiset norjalaiset metsäkissat

Kotia etsii - FluffyTail's Oralie Omega-9 (NFO w - valkea) norjalainen metsäkissa, naaras, lemmikki, syntynyt 12.07.2008
Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-307 5196,+358-46-6843539
Ilmoitus jätetty 17.5.2009

Herttainen leikattu metsäkissatyttö (synt. 11.9.2006), kaipaa seurustelua ja leikkimistä.

Pohjankylä Pirkko & Jari, Västerskog, Sipoo, +358-40Herttainen leikattu metsäkissatyttö (synt. 11.9.2006), kaipaa seurustelua ja leikkimistä.

Pohjankylä Pirkko & Jari, Västerskog, Sipoo, +358-40

KASVATTAJAT LÖYDÄT YHDISTYKSEN KOTISIVUILTA

www.norjalainenmetsakissa.fi

Vastavierailu Hollantiin

Minna Viljanen

Kun kissalani ensimmäinen pentue oli kasvamassa vuoden 2007 lopulla, sain yllättävän monta pentukyselyä ulkomaisilta kasvattajilta. En ollut ajatellutkaan ulkomaille myymistä, vaikka olinhan juuri itsekin ostanut kissan Norjasta. Oman kasvatin myyminen Suomeenkin tuntui jo vaikealta, kaikki neljä pentua olivat niin ihania, että olisin voinut pitää ne vaikka kaikki itsellä... Sparke, Sibilja ja Skadi löysivät ihanat kodit itselleen, mutta punainen Sunna oli vielä vapaana, kun sain kyselyn Hollannista. Viesti oli sellainen, josta jäi heti hyvä tunne. Mietin muutamaan otteeseen, että olenko järjiltäni kun edes harkitsen myymistä, mutta viestejä vaihdeltiin useampana päivänä ja huomasiin luopaavani Sunnan Hollantiin.

Muut pennut muuttivat uusiin koitehinsä 12 viikon iässä, mutta Sunna sai samoihin aikoihin rabies-rokotteen ja jäi odottamaan, että 21 vuorokautta kuluisi ja se olisi valmis lähtemään uuteen kotimaahansa. Sunnan ostajat saapuivat Suomeen helmikuuisena torstaina ja lähtivät Sunna mukanaan seuraavana maanantaina. Alusta asti oli selvää, että menisin Sunnaa katsomaan, mutta alkuperäisen suunnitelman vastaisesti kesti melkein kaksi vuotta, ennen kuin näin Sunnan jälleen.

Syyskuussa 2009 Sunna sai ensimmäisen pentueensa; neljä kilpikonnavuolista tyttöä. Päätin että nyt tai ei koskaan, näkisin hän samalla reissulla sekä Sunnan että

pennut. Tuumasta toimeen ja lennot varaukseen. Varasin lennot heti pentujen syntymän jälkeen, mutta vasta joulukuulle, jotta pennuisa olisi jo "jotain nähtävää". Olin ollut tiiviisti yhteydessä Sunnan omistajien kanssa Sunnan muuton jälkeen, sähköposteja vaihdettiin (ja vaihdetaan) miltei viikoittain. Siitä huolimatta olin aika jännittynyt lähtiessäni matkaan, edessä oli neljän päivän reissu heidän kotiinsa.

Lento Amsterdamiin kesti vain muutaman tunnin ja pian harhailinkin jo Schipholin kentällä. Onnistuin tulemaan joihinkin väärään tuloalaan, mutta lopulta löysin Yvonnen ja Johnin, jotka jo odottelivat minua. Ihme kyllä, tuntui kuin olisimme nähneet vasta eilen! Asiaa oli toki niin paljon, että sanat meinasivat loppua kesken (miten äkkiä englannin sanasto unohtuukaan, kun ei sitä pääse säännöllisesti käyttämään). Automatka Deventeriin tuntui kestävän ruuhkassa iäsiyyden, mutta lopulta olimme perillä.

Punainen paholaistyttöni oli "vähän" kasvanut sitten viime näkemän, mutta oli pentujen takia hieman vaatimattomassa kunnossa ;-). Täysin karvaton, mutta yllättävän painava kropaltaan ja turkki oli superpunainen ja loistavassa kunnossa. Tietenkään se ei tunnistanut minua, mutta ilahdutti tuomistani nameista niin paljon, että meinasi tehlata omat pentunsa ja syödä sormeni niitä tavoitellessaan... Osa pennuista oli äitinsä

tapaan kovin tohkeissaan nameista, niillä sai heti hankittua paljon ystäviä.

Vierailuni iloa himmensi hieman se, että Yvonne ja John olivat juuri viikkoa aiemmin joutuneet lopettamaan koiransa ja 10 vuoden ikää lähentelevä kissalan kuningatar oli huonossa kunnossa levinneiden nisäkasvainten takia. Sain kuitenkin todistaa omin silmin sen, että heillä kissat saavat asua koko elämänsä rakastettuina perheenjäseninä, ja saavat parasta mahdollista hoitoa sitä tarvitessaan. Kissoja oli monen ikäisiä, yli ja alle 10 vuoden, ja pääasiassa ne asuivat kaikki samoissa tiloissa: ainoastaan kaksi kollia eivät voineet olla samassa tilassa keskenään. Oma kasvattini oli saanut kyseenalaista kunniaa olemalla ainoa kissa, joka uskaltaa jahdata 8-vuotiaasta Mikaa tarhassa ;-). Ei sillä ettenkö uskoisi Sagan työstä mitään vaan...

Sunnan omistajien kissojen lisäksi pääsin vierailemaan kolmessa paikassa, jossa oli metsäkissoja: osa oli heidän omia kasvattejaan ja osa muilta kasvattajilta hankittuja. Oli todella mielenkiintoista päästä näkemään eri ikäisiä ja näköisiä metsäkissoja! Suuri osa oli todella vankkoja vartaloltaan, mutta ei niin tyypikkäitä pänsä osalta. Yksi nuorempi kollipoika oli niin ihana, että jos se ei olisi ollut kastraatti, olisin yrittänyt todennäköisesti varastaa sen mukaani ;-).

Hollantilaiset osoittautuivat hie-

man erilaisiksi tavoiltaan, kuin mihin olen itse tottunut... Ensimmäisessä paikassa hämmennyin suunnattomasti tavasta poskisuudella, mutta seuraavassa paikassa se meni jo paremmin ;-). Kaikki esittelivät auliisti hienoja kissatarhojaan, kissojensa rekisterikirjoja ja kuvia. Ruokaakin tuputettiin joka paikassa enemmän kuin tarpeeksi, vaikka en erityisemmin näytä siltä että olisin nälkään kuolemassa.... Yhdessä kyläpaikassa myös ihmeteltiin, että eikö Suomessa osatakaan venäjää ja sain kertoa moneen kertaan Suomen itsenäistymisestä ja osallistumisesta sotiin. Historiaa yliopistossa opiskellut isäni olisi varmaan hävennyt vuosilukujen ja päivien huonoa muistamista suunnattomasti, joten hyvä ettei hän ole asiasta tietoinen...

Pientä keskustelua syntyi myös SRK:n ja Felikatien eroavaisuuksista, lopulta jouduin myöntymään siihen, että Felikatilla on paljon enemmän sääntöjä kuin mihin Suomessa ollaan totuttu. Jos nyt oikein ymmärsin, niin Felikat mm. vaatii, että viikon sisällä astutuksesta lähetetään tieto siitä, mitkä kissat on astutettu keskenään ♂ ja jos yhdistelmä ei kerrasta onnistu, niin lappujahan saa lähettellä aika usein... Tämä on myös ainoa paperi, johon kollinomistajan nimi tulee, joten siitä syystä siellä suositaan könttäsommia astutusmaksuista... (Olivat ensi alkuun ihmeissään, että miten meillä varmistetaan se, että kollinomistaja saa rahansa.) Felv ja Fiv testit eivät olleet pelkkiä suosituksia, vaan pakollisia ja meidän seurantalistan sijaan heillä saa ilmeisesti "punaisen kortin" ja joutuu lähettämään määräajaksi kissan rekisterikirjan Felikatille. Matkailu siis avartaa tältäkin osin...

Aika kului kurjan nopeasti ja melkein meinasi itku tulla, kun oli aika lähteä lentokentälle ja halailin vielä hetken Sunnaa. Yksi pennuista, Angel nimeltään mutta she-devil luonteeltaan, oli myöskin niin hauska tapaus, että meinasi päätyä repuuni... Minut hyvin tuntevat ihmiset tietävät pakkomielteeni olla aina ajoissa joka paikassa, joten he voivat myös kuvitella, miten hermona olin kun aikataulu osoittautui "hienman" tiukaksi. Muutama ylimääräinen kierros ajeltiin myös ympäriinsä lentokentällä, kun ei taaskaan tiedetty mihin mennään ;-). Lentokentällä olikin sitten tippa linssissä itse kullakin, kun hyvästeltiin ja lähdin jonottamaan turvatarkastukseen. Tietysti silloin kun on kiire, on myös

kaikenlasia viivytyksiä, minun olisi mm. pitänyt opettaa suomea turvatarkastuksen miehille, jotka osasivat jo "kiitos" ja "perkele" eikä mieltä hirveästi ylentänyt sekään, että turvatarkastuksesta päästyäni opaste kertoi matkan B-terminaaliin olevan n. 8 minuuttia, kun aikaa ei ollut enää senkään vertaa. Ehdin kuitenkin koneeseen, joten loppu hyvin kaikki hyvin.

Käydessäni Hollannissa kaikki Sunnan pennut olivat vielä kotia vaille, mutta muutaman viikon kuluttua kaikille oli jo löytynyt koti: Anouk muuttaa hollantilaisille kasvattajille, suosikkini Inez Belgiaan ja Angel ja Krissie hollantilaisen tv-tähden iloksi... Uusi matka Hollantiin on jo haaveissa, mutta saa nähdä milloin se toteutuu J.

Sunnan ja Junior T van Yjovin nallekarhutyttö Inez van Yjovi (f 22).

Norleon Sunna 2-vuotiaana

Mettis 3-09 Minna Kroghin haastattelusta oli tullut tekstin siirtovaiheessa täysin lukukelvotonta. Toimitus pahoittelee ja tässä tuo haastateltu uudelleen.

Minna Krogh

Kauanko olet toiminut II-kategorian tuomarina? Mitä rotua kasvatat tai olet kasvattanut?

Nimeni on Minna Krogh. Ja minulle on suuri kunnia arvostella metsäkissojen juhlanäyttelyssä... Olen aiemmin arvostellut vastaanalaisessa Metsäkissa näyttelyssä Tanskassa, Hollannissa ja Ranskassa – nyt siis Suomen Turussa. Kiitos yhdistykselle ja onnea näyttelylle. Iloitsen siitä jo kovin etukäteen! Kuten kaikki metsäkissoihin liittyvä, se on varmasti hieno kokemus!

Valmistuin kansainväliseksi II kategorian kissatuomariksi Fifessa v.1996. Norjalaisia Metsäkissoja olen kasvattanut vuodesta 1986. Ensin siellä Suomessa Eddan kasvattaja nimellä ja viimeiset parisenkymmentä vuotta Tanskassa Felis Audax kasvattajanimellä.

Mitä mieltä olet suomalaisista metsäkissoista tällä hetkellä? Miten rotu on mielestäsi kehittynyt ja muuttunut vuosien saatossa Suomessa ja muualla? Onko eri maiden metsäkissoissa suuria eroja?

Suomalaiset norjalaisen metsäkissan kasvattajat ovat kasvaneet ja kehittyneet rodun mukana ja mielestäni voivat olla hyvin ylpeitä kissoistaan. Henkilökohtaisesti olen ylpeä jokaisesta norjalaisesta metsäkissasta, joka edustaa rotuaan positiivisella tavalla. Oli se sitten maalla, kaupungissa, kotona sohvilla lötkötellen, näyttelytähdenä, tuotteliana kasvatuskissana, ulkomailla tai koti Suomessa.

Rotu lienee minusta eniten muuttunut siten, että hyväksytyjä värejä on tullut alkuaajoista lisää, samoin myös kissojen luonteet ovat tänä päivänä sosiaalisempia ja aiempaa helpompia käsitellä näyttelyissä. Tähän jälkimmäiseen vaikuttanee paljon se, että tänä päivänä on näyttelyitä huomattavasti aiempaa enemmän ja ne

ovat myös aiempaa suurempia. Kilpailu on ehkä entistä kovempaa, koskapa myös taso on keskimäärin aiempaa korkeampaa, eikä vain rodun sisällä, vaan koko puolipitkäkarvaryhmässä. Kissat kuten omistajansakin ovat siis ehkä enemmän kouliintuneita. Nykyäänhän saavat omistajat myös itse esitellä kissansa lähes tulkoon kaikissa näyttelyissä – jotenka ehkä hiukan siksi-kin omistajat oppivat esittelemään kissansa mahdollisimman edustavasti ja edustavassa kunnossa niin luonteeltaan kuin muutenkin. Kissojen esittelyä edeltävät päivät niitä kammataan, usein ne myös pestään, trimmataankin, sekä kynnet leikataan... Kuten yksi kollegani napakasti asian ilmaisi, eihän missikään osallistu missikisoihin tukka likaisena.

Jo ihan pienestä pitäen kissojen totuttua käsittelyyn ja erilaisiin siltä näyttelyissä vaadittaviin asioihin auttaa se niitä esiintymään siellä edukseen, rennosti ja jotkut jopa oppivat nauttimaan näyttelytähden osastaan. Monet maailman huippukissat polveutuvat aika usein samoista esivanhemmista. Minusta norjalainen metsäkissa on yhä yksi kissamaailman kauneimmista tähdistä, silloin kun se on parhaimmassa turkissaan, kauniisti hoidettu, hyvä luonteinen, näyttelyissä viihtyvä kissa, jonka kaikki "palat sopivat yhteen" tehden siitä rotumääritelmän kuvaavan erinomaisen rotunsa edustajan.

Kaunista kissaa katsellessa on kuin kokoaisi palapeliä... sen tulisi olla tasapainoinen kokonaisuus. Sitä tarkoitan sillä että "palat sopivat yhteen". Kissat joilla on hyvän rakenteen ja rodunomaisen ulkomuoden ja hyvä luonteen lisäksi hippusen karismaa eivät jättäne ketään kylmäksi ja onneksi on paljon kauniita metsäkissoja, joilla juuri tämä pieni extra on kuin kermana kakun päällä. Vaikka me kaikki tavoittelemme tietä tähtiin ja täydellisyyttä – se jäänee haaveeksi mutta aika lähelle on mahdollista päästä. Kansainvälinen yhteistyö, osaavat kasvattajat jotka tuovat kauniita kissoja tuomareille näytille takaavat sen, että taso rodussamme pysyy korkeana ja samoin rodun suosio myöskin.

Kansainvälisiä tilastoja ja vertailuja tehtäessä suomalaiset kissat yleisesti ottaen menestyvät hyvin eikä tosiaan minusta itsestäni ole niin

suurta tasoeroa suomalaisen tai muualla maailmaa tapaavani kissan erolla. Ei ainakaan niin, että suomalaiset kasvattajat saisivat kokea itensä toista huonommaksi. Mutta toki koskapa kissoja on paljon ja moni asia vaikuttaa tähänkin asiaan – ei koskaan täysin voi verrata etelän ja pohjoisen eroja...

Onneksi myös näyttää siltä, että olemme aika yhteneväisellä kannalla, niin kasvattajat kuin tuomaritkin miltä rodunomaisen kauniin metsäkissan tulee näyttää.

Onko joku suomalainen metsäkissa jäänyt erityisesti mieleesi? Miksi?

Olen ollut mukana seuraamassa Metsäkissan kehitystä siellä Suomessa ihan alkuaajoista... Tuolloin näyttelyssä tapaamani INT Ch Satukisan Egil valloitti leijonamaisella olemuksellaan minut täysin. Muistaakseni menin silloin katsomaan sisareni kanssa siamilaisia, mutta jos olisin vain silloin kotiväeltä luvan saanut – olisin vinyntä kotiin salukieni (persian vinttikoiria) ihmeteltäväksi tämän karvapallon.

Egilin vanhemmat Int ch. Pans Toro ja Int ch. Pans Trude olivat ensimmäiset suomalaiset metsäkissat ja Egil näiden ensimmäisestä pentueesta... Meni siis aikaa 5 vuotta... sitten minä tapasin Norjalaisen metsäkissan, joka 4 viikkoisena leijonatassuna käveli sydämeeni eikä sieltä ole lähtenyt koskaan... ECh Satukissan Rudolf oli Egilin poika, norjalaisen Ich Afrodite af Aesenen ollessa sen emo.

Satukissan Rudolf syntyi 27.5.1985 ja se oli sellainen kissa, jota ei kukaan sen kerran tavannut unohtanut. Se oli siis itseoikeutetusti minulle suomalaisista metsäkissoista rakkain – koska ensirakkauttaan ei unohda koskaan... tuskin elämäni tänään olisi niin kissamaista, jos en silloin Rudolfia olisi elämäni saanut. Se eli kanssani antoisan elämän ja nukkuu ikuista untaan vanhan pähkinäpuumme alla – yhdessä ensimmäisen ja suurimman kissarakautensa kanssa. Prinsessan, jonka aikanaan sille morsiameksi tilasin Ruotsista ja jonka kanssa kasvatimme ensimmäiset metsäkissapentueeni... mutta GIC.Fjordkattens Edda oli siis ruotsalainen, eikä siis kuulu ihan tähän satuun...

Kuinka voisin myöskään unohtaa EC Tähtitassun Elmeriä joka myöskin toi rotua tunnetuksi positiivisesti todella hienosti. Karismaattinen kissa, jonka isän, Pilatuksen, silloin aikanaan haimme Puron Anna-Maijalle Ruotsista... ja jonka emoa GIC Fjordkatens Fannya kuskasimme aina välillä mukamme näyttelyissä, jona Norjassa asti Tähdien Eilan avuksi... kun hän rakensi taloa ja meillä tytöillä oli viikonloput varattuna kissanäyttelyille jo silloin... ja yhteistyö oli arvokasta jo tuolloin.

Nuoremman polven metsäkissoista tulee mieleeni sydämenvaltaaja luonteinen EC Hopeahännän Casanova BB, joka aina näyttelyissä katosi milloin kenenkin tuomarin hellään syleilyyn. Mm. Raution Kristiinan kassiin, koska pussaili tuomareita kuten ihka aidon Casanovan kuuluu... viime aikoina minussa ihastusta herättänyt suomalainen, kaunis, karismaattinen ja minunkin kassiini hyvin mahtuva kissa lienee metsän kuningatar, sen ollessa parhaimmillaan SC Foxypaw's Rosy Dawn... Paljon kauniita kissoja – tässä nyt muutama mieleeni tuleva... mutta listasta tulisi pian pitkä eikä sen loppua vielä ole näkyviissä.

Jokainen mainitsemistani kissoista edustaa minulle metsäkissaa parhaimmillaan rotutyypin lisäksi se jokin, joka saa katsojan kuin myös tuomarin pysähtymään ja ihailemaan niitä!

Millaisia metsäkissoja haluaisit nähdä tuomarinpöydällä jatkossa? Millaisia terveisiä lähettäisit suomalaisille metsäkissan kasvattajille ja näytteilleasettajille?

Tuomarinpöydälläni ihanne kissani on paljolti aiemmissa vastauksissa kuvailemani karismaattinen metsän kuningas tai kuningatar... joka lepää itsessään eikä jätä katsojaa kylmäksi. Toivon, että norjalainen metsäkissa ei koskaan täysin muutu "salonkileijonaksi" vaan siinä tulee aina säilymään jotain "villin alkuperäistä luonnon kasvattia", joka saa katseet pysähtymään ja ihon kananlihalle, mutta myös sielun lepäämään, kun sen rinnan syvyydestä kumpuava kehräys täyttää ilman ja arvostelupöydällä kissa asettaa ison pyöreän "leijonatassunsa" juuri siihen arvostelusetelin päälle.

Niin kotona kuin näyttelyissä haluai-

sin nähdä terveitä, hyvärakenteisia, suurikokoisia, vahvaturkkisia kissoja. Ihanan luonteen omaavia, uteli-aita, osallistuvia kissoja, joilla ihana "villi ilme", suuret tupsulliset korvat, kauniit tasasivuisen kolmiomaiset kasvot, jotka ovat tasapainoiset, suhteessa kissan vartaloon, suoran profiilin ja kasvojen linjan, joka jatkuu yhtenäisesti nenän päästä otsaan ja päälle ja siitä pehmeänä kaarena niskaan. Vahvan leuan, joka täydentää tasasivuisen kolmion reunat katsoessa kissan profiilia/silhuettia sivulta. Metsäkissalla pitää olla pitkä, lihaksikas vartalo, korkeat, vahvat jalat, takajalat hiukkasen etujalkoja korkeammat, isot, pyöreät tassut, vahva luusto suhteutettuna kissan kokoon ja sukupuoleen, tupsulliset "lumikengät" varpaiden välissä, kauluri, tuuheaa pitkä häntä, jota kissa kantaa kävellessään purjeen lailla... Metsäkissa ei koskaan voi olla liian suuri kooltaan.

Kasvattajille sanoisin sen verran, että vaikka täydellinen kissa lienee käytännössä vain unelma – sitä kohti tulee tavoitella ja siihen kasvustyössä tähdätä.

Muistakaa olla kissamaailmassa rakkaudesta kissaan ja kissanehdoilla. Kunnioittakaa kissanne voitti se tai hävisi näyttelyissä. Itse minulla on yhä tapana palata ajassa taaksepäin, josta varsinainen rotumääritelmän tavoittelu ja kasvatus sen suuntaviivan mukaan alkoi... Pans Trulsiin, jonka kuvan katsominen saa minut rakastumaan rotuun joka kerta yhä uudelleen... siitä on aina hyvä jatkaa unelmoimista eteenpäin. Uskokaa kissanne ja sydämeenne silloin on huomina aina toivoa täynnä. Kansainvälinen yhteistyö on kullannarvoista, samoin näyttelyt, mutta tärkeintä on rakastua kissaan joka päivä yhä uudelleen... silloin saa niin paljon takaisin ja jaksaa itsekin kantaa kortensa kekoon.

Kissankasvatus ei aina ole helppoa, mutta varmasti kovin antoisaa ja suurimmilta osiltaan positiivista palautetta antavaa. Siitä ja kissojen kanssa elämisestä tulee hyvin nopeasti mukaansa vievä, onnellinen elämäntapa! Mutta miljonäärin uraa haaveilevan kannattaa pysyä poissa tästä elämäntavasta... mutta kaikkea hyvää ei voi eikä pidäkään laskea rahassa... Onnea matkaan!

TUONNIT

Fukurokuju Demon Lasu*PL
NFO n 03
synt. 13.05.2009 (Krakova, Puola)
Emo: GIC Abigej Fanta*PL (NFO f
09)
Isä: EC Bond El Retiro*PL, JW
DSM (NFO n 09)
Kasvattaja: Aneta opata
Omistaja: Laura Helander
Kuvan ottanut: Hanne Lankinen

Olorin Makaranta*PL
NFO ns 09 24
synt. 11.04.2009 (Poznan, Puola)
Emo: Sakuras de Stang ar Voud*F
(NFO n 24)
Isä: IC Oscar U'Lidy*PL (NFO ns
09)
Kasvattaja: Anna ja Rafael Lewan-
dowscy
Omistaja: Laura Helander
Kuvan ottanut: Hanne Lankinen

DK*Morgunstrálan's Hot'n Sweet
NFO n 09
synt.29.6.2009 (Tanska)
Emo: ZACS Fragilite (NFO n 09 23)
Isä: IC Timian's Valdemar Sejr
(NFO w 61)
kasvattaja ja kuva: Joan ja Sigmar
Jacobsen, Tanska
omistaja: Sari Sinkko / FIN* Hopea-
hännän

VIENNIT

FIN* Hopeahännän Rihanna (NFO
n 09 24), naaras
syntynyt 29.8.2009
Isä: EC S* Isgårdens Rigoletto
(NFO ns 09 22)
Emo: IC FIN* Hopeahännän Lilla
Lilli (NFO ns 09 23)
uusi omistaja: Frederique Assaries,
Ranska

FIN* Hopeahännän Terence (NFO
w), uros
syntynyt 18.6.2009
Isä: EC FIN* Hopeahännän
Sylvesteri
Emo: Ch FIN* Hopeahännän Tiffany
Keiju
kasvattaja: Sari Sinkko
uusi omistaja: Lena Kournilova,
Venäjä

FIN* Hopeahännän Rosetta (NFO
w), naaras
syntynyt 18.6.2009
Isä: EC FIN* Hopeahännän
Sylvesteri
Emo: Ch FIN* Hopeahännän Tiffany
Keiju
kasvattaja: Sari Sinkko
uusi omistaja: Petra Brauer, DK*
Gilgads Saksa

FIN* Hopeahännän Rigolino (NFO ns 09 22), uros
syntynyt 29.8.2009
Isä: EC S* Isgårdens Rigoletto
(NFO ns 09 22)
Emo: IC FIN* Hopeahännän Lilla
Lilli (NFO ns 09 23)
uusi omistaja ja kuva: Marja-Leena
Possakka, S* Lynx-Lair'S, Ruotsi

FIN* Hopeahännän Magnus
Minimum (NFO ns 23), uros
FIN* Hopeahännän Matami Mimmi
(NFO n 23), naaras
syntynyt 1.3.2009
Isä: EC S* Isgårdens Rigoletto
(NFO ns 09 22)
Emo: EC FIN* Hopeahännän
Charlotte BB (NFO f)
uusi omistaja : Catherine Alfonsi,
Hollanti

Heikki Siltala

CH Spot-On Hedvig [NFO n 23].

Norleon Destiny 9 kuukauden iässä.

TOIMITUSASIOITA

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30 €	70 €
1/2-sivu	20 €	40 €
1/4-sivu	10 €	25 €
Takakansi 4-väri		130 €

PENTULISTA, KASVATTAJA- JA SIITOSRUUDUT

Yhdistys noudattaa FIFen ja SRKn sääntöjä (yhteistösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe kasvattajien FIFe rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa.

Kasvattajailmoituksen maksuperuste on muuttunut ja maksu on nykyään 18 € vuodessa. Siitosurosilmoitus maksaa myös 18 €/ vuosi. Ilmoitus on samalla hinnalla lehdessä ja kotisivulla ja se on voimassa 31.12.2009 asti. **Muista poistaa leikattu kolli siitosuroslialta! Muistathan ilmoittaa myös tittelimuutokset!**

Kuvat jpg-muodossa lehtivastaavalle.

SEURAAVA LEHTI 4/2009

Ilmestyy maaliskuussa
Deadline 31.1.2010

Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia juttuja mettiksistä ja tietenkin hyvälaatuisia valokuvia. Muista lähettää myös kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä henkilötiedoilla varustettuna! Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

Minna Viljanen
Päivi Kupila
Sari Sinkko
mettis@norjalainenmetsakissa.fi

AINEISTO-OHJEITA

Toimittakaa kaikki lehteen tuleva aineisto **sähköpostin liitteenä**. Mettis@norjalainenmetsakissa.fi

Jokaisella kissalla on omat
luontaiset mieltymyksensä
Anna kissasi valita

Nyt **EXIGENT**
-kokeilupakkaus
erikoishintaan!

Saatavilla hyvin
varustelluissa
erikoisliikkeissä
vko 46 alkaen.

3,90€

Tuoksun perusteella

Ravintoaineiden perusteella

Maun perusteella

EXIGENT

Exigent-ruokasarjassa on nyt kolme vaihtoehtoa

Royal Canin on kehittänyt kolme erilaista ruokaa, jotta kaikki kissat, jopa ne kaikkein nirsoimmat, saisivat mieltymyksiään vastaavaa ruokaa. Kolmen erilaisen Exigent-ruokavalion tuotekehitys perustuu viimeisimpään tietämukseen maittavuudesta.

ROYAL CANIN
FELINE HEALTH NUTRITION